Solemnitatea transmiterii unor valori istorice ale artei romînești delegației guvernamentale a R. P. Romîne

MOSCOVA 6 (Corespondență specială Agerpres). La 6 august în Marele Palat al Kremlinului din Moscova a avut loc solemnitatea transmiterii valorilor istorice ale artei aplicate, decorative și plastice romînești către delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne. In sala Gheorghievski au fost de față reprezentanți ai organizațiilor de partid, de stat și obștești, artiști, oameni de știință, scriitori, arhitecți, actori, funcționari superiori ai Ministerului Culturii al U.R.S.S., Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V.O.K.S.-ului, Academiei de arte a U.R.S.S., colaboratori ai muzeelor de artă din Moscova, ziariști sovietici și străini. Printre cei prezenți se află oaspeți din Rominia, precum și din alte țări.

La ora 12 (ora Moscovei) semnează actul: din partea romînă — academicianul Mihail Ralea, conducătorul delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne; din partea sovietică — N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S.

După solemnitatea semnării actului, N. A. Mihailov a rostit o cuvîntare.

Sîntem fericiți, declară el, să transmitem delegației guvernamentale a Republicii Populare Romîne această minunată colecție. Singurul stăpîn al acestor comori este poporul frate romîn — iubitor de libertate.

Tov. Mihailov a vorbit pe larg despre diferitele opere care alcătuiesc colecția.

Impreună cu prietenii noștri romîni, a spus el în continuare, încercăm un sentiment de mare bucurie pentru faptul că în curînd muzeele și galeriile de tablouri din Romînia vor fi completate cu remarcabile opere ale artei romînești. Transmiterea de către guvernul sovietic a valorilor artistice Republicii Populare Romîne constituie o mărturie a prieteniei veșnice și de nezdruncinat dintre popoarele sovietic și romîn, prietenie luminată de mărețele idei ale marxism-leninismului.

N. A. Mihailov a rostit cuvinte de salut în cinstea gloriosului popor romîn și a avangardei lui — Partidul Muncitoresc Romîn, în cinstea prieteniei dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Romîne.

In cuvîntul de răspuns, academicianul Mihail Ralea, conducătorul delegației guvernamentale romîne, a exprimat un sentiment de caldă recunoștință guvernului sovietic în numele Partidului Muncitoresc Romîn, al guvernului și poporului romîn.

Noi nu putem să nu subliniem — a spus el — marea însemnătate pe care o reprezintă actul remiterii valorilor romînești poporului romîn. In acest act apare evidentă în primul rînd concepția sovietică a politicii externe și a relațiilor cu alte popoare. Sîntem adînc mișcați de această inițiativă care va spori, fără îndoială și mai mult dragostea care ne leagă de U.R.S.S. Colecția noastră a fost păstrată cu aceeași grijă ca și tezaurele care aparțin poporului sovietic. Restaurarea mai multor tablouri a fost executată cu mare pricepere. Acest nobil gest care sporește patrimoniul culturii noastre cu peste 35.000 monede vechi, cu 1.400 tablouri, ca și neprețuite odoare bisericești, vine să împlinească lista unor vechi acte de sinceră prietenie.

Incheindu-și cuvîntarea, academicianul Mihail Ralea a exprimat încăodată recunoștința guvernului sovietic. Cuvintele conducătorului delegației guvernamentale romîne, care a exprimat convingerea că prietenia dintre Republica Populară Romînă și U.R.S.S. va fi veșnică și de nezdruncinat, au fost întîmpinate cu aplauze furtunoase.

S-au executat imnurile de stat ale Republicii Populare Romîne și Uniunii Sovietice.

Academicianul Mihail Ralea a dat citire următorului mesaj adresat de Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, tovarășul Nikolai Alexandrovici Bulganin

MOSCOVA

Stimate tovarășe președinte al Consiliului de Miniștri,

Cu prilejul preluării de către delegația guvernamentală romînă a valorilor istorice, de artă aplicată, decorativă și plastică romînească predate spre păstrare în Rusia, în anii primului război mondial, permiteți-mi, ca în numele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, să vă transmit cele mai călduroase mulțumiri pentru hotărîrea Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, de a transfera acest prețios tezaur poporului romîn.

Poporul nostru exprimă pe această cale sentimentele sale de recunoștință guvernului sovietic care a păstrat cu grijă aceste neprețuite valori artistice și istorice și le-a redat azi Republicii Populare Romîne, dînd astfel o nouă mărturie a prieteniei și stimei pe care popoarele sovietice le manifestă față de poporul romîn și față de cultura sa națională.

Valorile artistice și istorice care se reîntorc astăzi din U.R.S.S., reîntregesc tezaurul artistic romînesc care a devenit, în anii puterii populare, cu adevărat un bun al poporului. Ele vor aduce fără îndoială o contribuție însemnată la avîntul creației artistice, la dezvoltarea cercetării istorice, la educația artistică și patriotică a întregului popor și vor da o nouă strălucire colecțiilor artistice și istorice ale R.P.R., contribuția țării noastre la civilizația și cultura mondială.

Vă asigur, stimate tovarășe președinte, că guvernul și poporul nostru nu vor uita niciodată acest gest de sinceră prietenie a guvernului sovietic, care constituie o nouă contribuție la întărirea legăturilor frățești de nezdruncinat dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne
CHIVU STOICA

*

In sala răsună din nou aplauze furtunoase, prelungite. Cei prezenți la ceremonia solemnă au admirat apoi valorile istorice ale artei romînești care sînt prezentate în sălile Gheorghievski și Vladimirski din marele palat al Kremlinului.

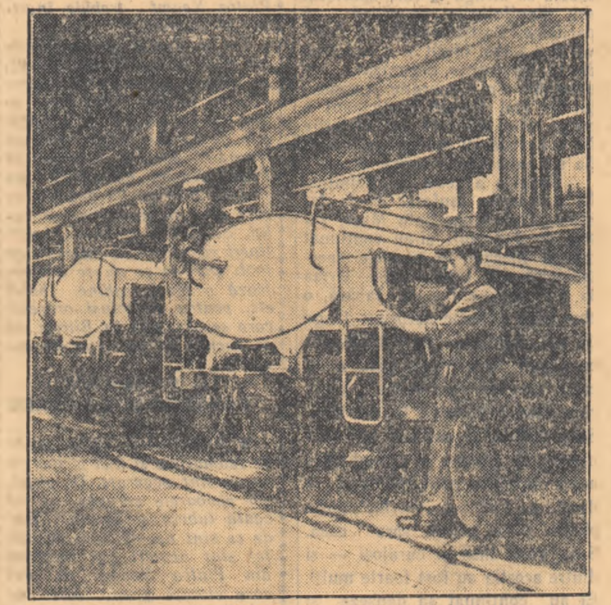
Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2259 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 7 august 1956

In cinstea Zilei de 23 August

Se apropie 23 August. In cinstea acestei mărețe zile, tot mai mulți tineri se străduiesc să obțină însemnate succese. In secția cazangerie a Uzinelor „Mao Țze-dun" din Capitală se lucrează la o comandă de cisterne cu o capacitate de 3.500 litri fiecare, ce vor servi S.M.T.-urilor din țară. In prim plan, utemistul Emil Fintinaru lucrînd la asamblarea cutiei de scule și Constantin Oancea, lucrînd la vopsitul uneia din cisterne. Dorința lor este de a da lucru de bună calitate.

Minerii își respectă cuvîntul

Minerii de la Țebea, raionul Brad, și-au îndeplinit cu mult înainte de termen angajamentul luat în cinstea „Zilei Minerului" și a zilei de 23 August. Ei au extras peste plan pînă la 3 august, 1.500 tone de cărbune, în loc de 480 tone cît prevedea angajamentul. Sectoarele I și II care și-au depășit cu mult planul de producție sînt în fruntea întrecerii.

La uriașele construcții ale Hunedoarei

Pe șantierul Hunedoarei constructorii lucrează cu avînt sporit la ridicarea noii oțelării Martin care va avea o capacitate anuală de 700.000 tone. Constructori harnici ca Ion Latzo, conducătorul unei echipe de fierari betoniști, Ion Hauptoorn, șeful unei echipe de dulgheri, montorii din brigăzile conduse de Dumitru Ungureanu, Stelian Dima și Gheorghe Năstorescu care lucrează pe acest șantier, aduc o contribuție însemnată la grăbirea ritmului lucrărilor. După terminarea turnării betonului la fundațiile halei corpului principal al oțelăriei, muncitorii de pe acest șantier au continuat să lucreze intens la montarea construcției metalice, lucrare care a și fost executată în proporție de peste 90 la sută. In interiorul halei a fost instalat primul pod rulant cu o putere de ridicare de 125 tone. In prezent, se instalează un nou pod rulant cu o putere de ridicare de 250 de tone.

Mult înaintate sînt lucrările și în alte sectoare ale oțelăriei. Astfel se apropie de sfîrșit betonarea estacadelor, fapt care va permite începerea lucrărilor de montaj a construcțiilor metalice la hala de pregătire a fierului vechi. De curînd, au început lucrările de turnare a betonului la turnul de răcire, precum și asamblarea construcțiilor metalice pentru anexele oțelăriei (hala de pregătire a șarjelor și depozitul de materiale). Nu demult s-a început turnarea fundației la primul cuptor al noii oțelării, precum și asamblarea părților metalice ale acestui cuptor și săpăturile pentru fundații la cuptorul nr. 2. La lucrările executate pînă acum s-au săpat circa 6.000 mc de pămînt, s-au turnat circa 12.000 mc de beton și s-au montat peste 6.000 tone de piese metalice. Lucrările de montaj ale noii oțelării sînt avansate cu mai mult de o lună de zile față de prevederile graficului.

Sărbătorirea Zilei Marinei R. P. R.

IN ORAȘUL MARINARILOR

Duminică, 5 august, oamenii muncii din țara noastră au sărbătorit Ziua Marinei R.P.R. Orașul port Constanța a fost în această zi locul unor mari festivități închinate bravilor marinari. In port sînt aliniate vase militare.

La pupa navelor, echipajele perfect aliniate salută pe delegații C.C. al U.T.M. care vin să înmîneze unității fruntașe pe forțele maritime militare „Steagul roșu al C.C. al U.T.M.".

Se dă citire Hotărîrii C.C. al U.T.M. cu privire la decernarea Steagului Roșu și Diplomelor de onoare ale C.C. al U.T.M. unor organizații utemiste, precum și unor matrozi, cartnici și ofițeri fruntași.

Steagul Roșu al C.C. al U.T.M. este înmînat organizației utemiste al cărei secretar este ofițerul Ion Petrenco.

Spectatorii au admirat apoi talentul înotătorilor de la ștafeta 4x50.

Ochii tuturor s-au îndreptat apoi spre trambulină. Pe ea, s-au urcat întîi la 3 metri, apoi la 10 metri, numeroși concurenți care au executat spectaculoase sărituri. Aprecierea tuturor a fost unanimă. Cel mai bine a sărit matrozul Ionescu Nicolae. Cele 18 ambarcațiuni care au participat la concursul de bărci au atras privirile spectatorilor din nou spre larg.

Scafandrii, oameni care ca și viețuitoarele apei se plimbă pe fundul mării, oameni despre care am citit de multe ori și a căror meserie o visam să o îmbrățișăm, demonstrează acum în fața spectatorilor. Multe aplauze au răsplătit priceperea utemistului cartnic major Cosac Vasile, unul dintre scafandri. Seara cu toții așteptam să admirăm programele artistice pe care aveau să ni le ofere bravii noștri marinari. Frumusețile pe care aveam să le vedem au fost întrecute însă de feeria unei „ieșiri" în larg, atunci cînd discul roșiatic al soarelui asfințea. Cui nu-i surîde o „ieșire" în larg, de cîteva mile, pe un vas ca „Neptun" a cărui suplețe nu am încetat a o admira?!

Abia atunci cînd întinderile ce păreau nesfîrșite ne înconjurau din toate părțile, cînd pe cel mai înalt catarg s-au aprins lumini multicolore, cînd armonica—nelipsita armonică—a început să ne răscolească, abia atunci am înțeles noi de ce-și iubesc marinarii cu atîta pasiune marea. După două ore de plutire pe o mare nu tocmai prietenoasă, după ce „răul de mare" nu a scutit de emoții pe cîteva pasagere, „Neptun" a acostat din nou la chei. Ne-am luat rămas bun de la el ca de la un prieten drag și, revenind pe terasa Cazinoului, am avut prilejul să urmărim cu aceeași emoție concursul bărcilor marinărești, luminate feeric. Și, în timp ce marinarii trăgeau din răsputeri la rame, în timp ce pe estrada plutitoare (în imediata apropiere a digului) coruri și fanfare marinărești delectau furnicarul de oameni de pe cheiuri, în înalt, pe cerul spuzit de stele, zeci de rachete ce se transformau în buchete multicolore produceau adevărate explozii de entuziasm.

Pînă noaptea tîrziu, Constanța a răsunat de voia bună, cîntecele și dansurile tuturor acelora ce iubesc marina și care au ținut să fie nelipsiți de la acest eveniment tradițional.

A. AVRAMESCU
R. CALARAȘANU

Un aspect de la festivitatea din portul Constanța

O SEARĂ INCÎNTĂTOARE

Se apropie miezul nopții. De obicei la ora aceasta Capitala noastră ațipește. Liniștea nopții pune stăpînire chiar și pe cele mai zgomotoase artere ale sale. Undeva, la marginea orașului mrejele nopții sînt însă acum neputincioase.

Săgeți de foc, multicolore, brăzdează întinderea de necuprins a cerului. Negura nopții a fost spulberată de lumina vie a reflectoarelor. Cîntecul, dansul și veselia stăpînesc aici.

*

In după-amiaza zilei sărbătoarea era în toi. Pe malurile lacului Herăstrău domnește o animație cu totul și cu totul deosebită. Nici pe lac nu-i mai multă liniște. Tinerii sportivi care au îndrăgit sporturile nautice au venit aci să-și dispute întîietatea. Alături de începători care iau parte astăzi pentru prima oară la un concurs sînt și canotori fruntași. Chiar la startul întrecerii de caiac dublu se află echipajul Petrescu—Barbu, echipaj care a cucerit pentru a doua oară titlul de campion de mare fond al R.P.R. Tînărul antrenor V. Ruja a prezentat la concursul acesta cîțiva începători. Alături de ei, încearcă și dînsul emoțiile debutului.

Pe locul aflat în fața tribunei oficiale se fac intense pregătiri. Aci se va desfășura un vechi joc marinăresc: prinderea purcelului de pe tangon. Și cum bănuiți, numărul amatorilor de... cărniță de purcel nu-i chiar atît de mic, de-abia mai încap pe ponton. Disputa a și început. Rînd pe rînd concurenții se rostogolesc după cîțiva pași în apă. Ca să te poți înfrupta din purcel trebuie să parcurgi tangonul în picioare. Pentru asta nu-i deajuns să vrei ci trebuie să-ți menții echilibrul pe tangonul lunecos aflat la cîțiva metri deasupra apei.

Dar iată că unul dintre concurenți a ajuns pînă aproape de capăt, se clatină dar înainte de a cădea atinge plasa în care se află purcelul.

Bineînțeles că la această mare sărbătoare nu pot lipsi înotătorii. La comanda starterului au și împînzit lacul pornind la vînătoarea de rațe. Vînătoarea rațelor se face nu cu pușca ci cu mîna.

Pe nebănuite seara și-a întins pînzele-i negre. Odată cu înserarea se aud chiote de veselie. Ne întoarcem cu cîțiva zeci de ani în urmă. Sîntem pe o insulă. Am sosit ca invitați la o nuntă. Nuntașii sărbătoresc în voie. Pe apă se zărește însă venind o corabie.

— Vin pirații!

Nuntașii fug care cum pot. Mirele sare cel dintîi în apă lăsîndu-și mireasa pradă cruzimii piraților.

E rîndul piraților să chefuiască. La orizont însă apare un vas marinăresc pornit de mult în urma acestor pirați nelegiuiți. Apoi, așa cum e și firesc, mirele-și cere iertare și totul se termină bine.

Cîteva clipe doar și glasul trompetiștilor pune stăpînire pe întregul parc. Este semnalul de începere a programului artistic.

O ploaie de rachete multicolore coboară pe lac. Reflectoarele luminează ca ziua. Totul e încîntător. Sau mai bine zis — totul a fost încîntător.

V. RANGA

Roadele inventivității în munca cu tineretul

Trecuseră cîteva luni de la apariția documentelor celui de al II-lea Congres al partidului nostru, care punea printre altele, în fața organelor și organizațiilor de bază U.T.M., sarcina eliminării șabloanelor și a tendinței de a copia întocmai metodele de muncă folosite de organizațiile de partid, sarcina găsirii unor forme de muncă tinerești, atrăgătoare.

Era în pregătire celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor. Intr-una din aceste zile, în activul nostru raional a început să se discute în jurul ideii organizării unor festivaluri cultural-sportive la sate. Ideea n-a apărut așa, peste noapte. Ea era rodul unor frămîntări îndelungate de a găsi acele forme care să canalizeze în mod creator energia și entuziasmul tineretului.

După multe discuții noi am hotărît să facem o primă încercare în Homorodu de Mijloc. Am ales tocmai această comună care e situată la vreo 40 km. de centrul de raion, departe de calea ferată și de șoseaua națională, deoarece aici activitatea cultural-sportivă se desfășura anevoie.

Uneori, aplicarea unei inițiative, a unui lucru nou, dă naștere la îndoieli. Așa s-a întîmplat și cu organizarea festivalului cultural-sportiv al tinerilor de la sate. Cînd s-a stabilit ca Homorodu de Mijloc să găzduiască primul festival, întrebarea: „vom reuși oare să realizăm ceea ce ne propunem?" frămînta pe mulți dintre noi. In organizarea unei asemenea acțiuni nu aveam experiență. Apoi, comuna Homorodu de Mijloc ne oferea doar un colț minunat din natură și nimic din ceea ce-ți poate oferi un oraș sau o așezare mai mare. Cu toate acestea, am hotărît să pornim acțiunea aici, în Homorod.

...Satul era în mare fierbere. Reprezentantul secției culturale a sfatului popular al raionului, al secției pentru cultură fizică și sport, al asociației „Recolta", împreună cu tov. Viorel Teodor, secretar al comitetului raional U.T.M., și instructorul Suioc Ludovic — membrii comisiei de organizare a festivalului — au ajutat organizațiile de bază U.T.M. din cele 4 sate care aparțin de comuna Homorodu de Mijloc și căminul cultural să pregătească această manifestare. S-au purtat discuții aprinse în ședințele de birou și adunările generale deschise ale acestor organizații de bază, s-au desemnat tineri în comisia pentru coordonarea acestei acțiuni etc.

La 28 mai, festivalul a avut loc. Au participat peste 2000 tineri și vîrstnici. Și-au dat concursul 17 echipe culturale și 12 echipe sportive. Entuziasmul a cuprins zeci de sate din jur. Intîlnirea tinerilor de diferite naționalități a contribuit la sudarea prieteniei dintre ei. Acesta e un lucru foarte important. Dar tot atît de important a fost pentru noi și faptul că, în urma acestui început, bazele unei activități continue cultural-sportive, a unor acțiuni de masă pentru înfrumusețarea satelor — așa cum de altfel s-a întîmplat la Homorodu de Mijloc, erau de acum asigurate.

Primul festival a dat roade. A fost o zi minunată de odihnă, de distracții. Iar pentru noi, activiștii comitetului raional, a constituit o bogată experiență. Și iată-ne numai după puțin timp în alt colț de raion, în satul Nisipeni, organizînd un al doilea festival cultural-sportiv sătesc.

(Continuare în pag. II-a)

In finala probei de 80 m. plat junioare a întrecerilor Spartachiadei de vară din regiunea București, cîștigătoare a devenit Jenica Mereu din raionul Alexandria. Fără îndoială victoria obținută de Jenica Mereu este o mîndrie pentru sportivii acestui raion.

Citiți în pag. IV-a

Amănunte în legătură cu desfășurarea întrecerilor Spartachiadei de vară în Capitală, regiunea București și în alte regiuni din țară.

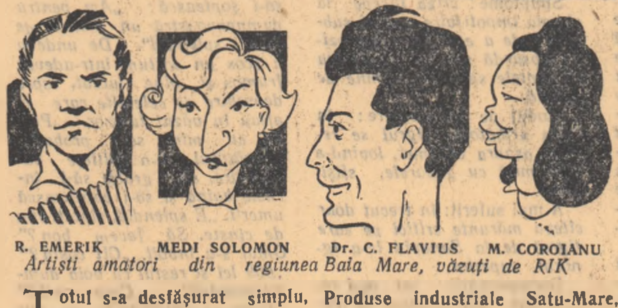
Prolog LA UN FINAL

Dr. F. VELICIU

Sînt unele fenomene ce au devenit obișnuite în viața noastră dar care de fiecare dată ni se înfățișează parcă mai pline de prospețime, purtătoare de semnificații noi. Mă gîndeam la aceasta în vreme ce, instalat într-un fotoliu comod, urmăream evoluția primelor echipe ce s-au prezentat la finala pe țară a concursului ansamblurilor artistice de amatori ale sindicatelor.

Asistam la prologul unui final. Final — pentru că este vorba de capătul unei întreceri artistice la care au participat 200.000 de artiști amatori făcînd parte din peste 6.000 de ansambluri. Prolog — pentru că eram martorii începutului celei mai palpitante — și, totodată, hotărîtoare — faze a concursului.

R. EMERIK — MEDI SOLOMON — Dr. C. FLAVIUS — M. COROIANU
Artiști amatori din regiunea Baia Mare, văzuți de RIK

Totul s-a desfășurat simplu, poate mult prea simplu. In fața unei săli cufundate în semi-întuneric, nu prea plină, au apărut cei mai buni dintre artiștii amatori din regiunea Baia-Mare.

S-au urcat pe scenă 9 oameni în halate albe. Erau membrii brigăzii artistice de agitație a Spitalului unificat din Baia Mare. Dorința lor? Au mărturisit-o: „să folosească critica ca și bisturiul care taie pentru vindecare". Și au reușit pe deplin să facă aceasta, chiar dacă uneori au alunecat pe o pantă puțin „revuistică". Textul era spumos iar interpretarea a știut să-l valorifice. Se cuvin a fi citate cîteva nume: dr. F. Veliciu, C. Florea și Gh. Golgoțiu.

Cînd pe scenă au apărut dansatorii din ansamblul O.C.L. Produse industriale Satu-Mare, puțini ar fi crezut că cei ce evoluează cu atîta grație și originalitatea sînt vînzători și funcționari. Fără nici o urmă de timiditate, cu o siguranță ce o pot invidia chiar și vedetele consacrate ale rampei și, ceea ce este mai important, cu un desăvîrșit simț al mișcărilor, ansamblul a prezentat un fermecător dans maghiar de nuntă.

După primele trei ore pe scenă apăruseră doar cîteva echipe, cîteva din cele 138 de formații artistice ce participă la faza finală. Care sînt cele mai bune? Răspunsul îl vom afla deabia peste cîteva zile.

M. RAMURA

In legătură cu...

Printr-o coincidență bizară — cu care istoria știe admirabil să opereze — arestarea aviatorului american Jackson Keelgore are loc cam la 11 ani de la aruncarea bombei atomice la Hiroșima. E o coincidență care ne pune în fața unei tragistupidități remarcabile. La una din experiențele bombei cu hidrogen — prin mai, anul acesta — Keelgore a lansat greșit bomba, nimerind departe de ținta propusă. Probabil că a avut loc o catastrofă oarecare, nici mai mare, nici mai mică decît poate provoca o bombă cu hidrogen. Vor fi murit cai, pești,

„Drama" lui Keelgore

flori, omizi și, la urma urmei, putem admite că vor fi murit și oameni. Poate nu s-a întîmplat nimic: n-au murit cai, pești, flori, omizi și oameni — ci doar bomba a căzut altundeva decît era calculat. Cert este că lui Keelgore i s-a interzis să discute despre această „greșeală". Cîtva timp, aviatorul a tăcut. Dar, de curînd, Keelgore a divulgat că la 21 mai 1956 bomba cu hidrogen n-a căzut pe ținta propusă. Keelgore a fost arestat.

Cu puțin patetism și fantezie putem admite că Keelgore a trăit o dramă, a avut remușcări, și a vorbit. Cu puțin cinism și fantezie, putem admite că divulgarea a avut ca mobil orgoliul rănit al sportivului care vede ratată o lovitură magistrală și atunci, de necaz, mărturisește. Dar psihologia lui Keelgore nu mă interesează și nici rațiunile superioare ale arestării lui.

Căci ce contează dacă o bombă cu hidrogen nu a căzut pe ținta propusă? Dacă ar fi căzut acolo unde trebuie, dacă experiența ar fi fost fericită, dacă totul ar fi rămas în limitele poligonului, cu ce era mai liniștitor pentru omenire? Ce valoare are o „țintă propusă" — cînd în realitate o bombă cu hidrogen își poate propune distrugerea unui oraș, iar cîteva bombe cu hidrogen pot suprima viața unei țări?

Aș da nu știu cît să aflu ce părere are oricare supraviețuitor de la Hiroșima despre relatarea lui Keelgore. Japonezul acela, mai bine decît oricîți aviatori americani, poate aprecia ce înseamnă „exactitatea țintei" pentru o bombă atomică. Auzind de „drama" lui Keelgore, probabil că pe fața japonezului ar trece cel mai trist zîmbet din cîte zîmbete triste poți întîlni azi, în lume. Pe fundalul gravei aniversări a Hiroșimei, arestarea lui Keelgore și discuția în jurul țintelor din poligoanele de experimentări atomice — sînt de o gratuitate ridicolă.

RADU COSAȘU

Vedere din centrul orașului SATU MARE

Roadele inventivității în munca cu tineretul

(Urmare din pag. I-a)

Nisipeni e un sat nu prea mare ca întindere, așezat la frontiera romîno-ungară. Aici muncesc — unii uniți într-o gospodărie agricolă colectivă, alții încă pe fîșiile lor de pămînt — mulți țărani muncitori romîni și maghiari.

Inchipuiți-vă un sat străbătut de la un capăt la altul de un drum lat de cîțiva metri. Prin mijlocul lui un șanț în care an de an se aduna apa ploilor sau cea provenită din topirea zăpezilor și unde se scăldau zilnic porcii, gîștele și rațele locuitorilor Nisipenilor. Numai un aspect civilizat nu avea satul. Acțiunea pentru înfrumusețarea satului a pornit de la aceasta.

Intr-una din seri, zeci de tineri cu lopeți și tărgi, căruțe au început să care pămînt pentru astuparea șanțului. N-aș putea spune care dintre tinerii din cele două organizații din sat au hotărît să treacă la acțiune. Fapt e că după ședința comitetului executiv al sfatului popular al comunei, ținută în urma indicațiilor date de comuniști, Kovacs Giza, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodăria colectivă, împreună cu Leopold Groosz, secretarul organizației de bază U.T.M. din sat, au întocmit planul acțiunii. S-au format echipele, s-au numit responsabilii, pe scurt, au fost antrenați toți utemiștii și alte zeci de tineri din sat. Era doar o chestiune de mîndrie pentru fiecare dintre ei — aceea ca oaspeții la cel de al doilea festival să găsească satul îmbrăcat de sărbătoare. Seară de seară, după terminarea muncilor cîmpului, tinerii au cărat pămîntul. Intr-un timp record, șanțul a fost astupat.

In acele zile rezultatele obținute îndemnau la noi acțiuni.

— Hai să amenajăm un parc în centrul satului.

Și propunerea utemistei Ileana Balogh, deputată în sfatul popular, a fost îmbrățișată cu căldură. Participarea la munca voluntară a comuniștilor din sat, în frunte cu tovarășul Nitas Gh. și Gaal Ștefan l-a însuflețit pe tineri. In zilele festivalului nici unuia dintre participanți nu i-a venit să creadă că parcul din Nisipeni, împrejmuit cu gard viu, cu zeci de tufe de verdeață și flori este rodul unei munci entuziaste doar de cîteva zile.

Dar cîte acțiuni n-au mai întreprins acești tineri! Ei i-au dat sediului gospodăriei colective înfățișarea unei clădiri noi; toate podețele din fața caselor au fost reparate, s-au reconstruit două poduri, s-au văruit casele, gardurile, s-au săpat 2.500 m. liniari șanț. Nu mai vorbesc de amenajarea scenei în aer liber, a bazei sportive, a expoziției cu vînzare a standurilor de cărți, a bufetelor etc.

Și pentru ca satul să fie și mai frumos au hotărît ca în ziua festivalului fiecare poartă să fie îmbrăcată în verdeață și să aibă arborat cîte un steag. Și hotărîrea a fost respectată. Utemistul Gh. Covaci a avut chiar ideea să înalțe un steag la vreo 60 m. deasupra pămîntului, în vîrful coșului unei vechi fabrici de spirt.

Organizarea unor asemenea acțiuni, era firesc să facă, ca însăși viața organizației de bază U.T.M. să capete un ritm mai viu, influența în rîndul tinerilor din sat să crească mult. Așa s-a și întîmplat de altfel. Aș vrea să exemplific acest lucru.

Intr-o seară a fost anunțată o adunare generală. Cu cîtva timp în urmă, pentru mobilizarea unora dintre utemiști, biroul organizației de bază trebuia să insiste mult. De data aceasta însă, ei au venit fără prea multe insistențe. Adunarea a discutat cererea de primire în U.T.M. a lui Gyula Dărăban.

Un tînăr trecut de 20 de ani, muncitor, cam retras, așa-l cunoșteau utemiștii pe Gyula. E drept, din cînd în cînd mai participa el la unele acțiuni ale organizației de bază, dar pînă în acea seară, Gyula n-a cerut să fie primit în U.T.M.. De ce? Explicația a dat-o chiar el sincer în adunarea generală.

— ...Nu știu de ce, tovarăși, dar acțiunile voastre nu mă prea atrăgeau. Acuma însă, mi-am dat seama că în organizație se pot face lucruri frumoase.

Gyula avea dreptate. Inainte activitatea culturală nu avea continuitate, sport făcea un număr restrîns de tineri, iar de acțiuni de înfrumusețare a satului se interesau cel mult deputații sfatului popular. Cu ocazia organizării festivalului, situația însă s-a schimbat. Gyula și alți tineri din sat au fost antrenați și au participat activ la munca voluntară, la activitatea sportivă etc. Scurt timp după aceea, mulți tineri și-au manifestat dorința de a fi primiți în U.T.M.

Și Gyula a fost printre primii care a făcut cerere. L-au urmat apoi Iuliu și Andrei Dărăban, Rozalia Elias, Ilonca Margit, Berta Bagy... Sînt convins însă că numărul celor care vor cere să vină alături de utemiști nu se va opri aici.

Atîtea lucruri s-au petrecut în timpul pregătirii festivalului cultural-sportiv în satul Nisipeni, încît n-aș putea povesti în amănunțime despre fiecare. Aș vrea doar să mai amintesc faptul că în perioada pregătirii festivalului, utemistul Adalbert Tarr, împreună cu încă 3 familii de țărani muncitori, printre care și tatăl utemistului Ion Barath, au cerut intrarea în gospodăria colectivă.

Eu consider că nici faptul acesta nu-i întîmplător. Participarea laolaltă a tinerilor din gospodărie și a celor cu gospodărie individuală la munca voluntară, la repetițiile echipei culturale, la antrenamentele de fotbal, discuțiile purtate între ei, într-un cuvînt acțiunile întreprinse în această perioadă de cele două organizații de bază din sat au determinat cele patru familii de țărani muncitori să intre în gospodăria colectivă. Acest lucru mi-a întărit și mai mult convingerea necesității unei legături zilnice între colectiviști și ceilalți țărani muncitori.

Toate acestea și încă multe altele s-au petrecut în zilele pregătirii festivalului cultural-sportiv din satul Nisipeni.

Echipa de dansuri din satul Micula

Și iată-ne în ziua festivalului mult așteptat.

Copii, bătrîni, dar mai ales tineri — peste 3.000 de suflete — în mașini, căruțe, călări, pe biciclete se îndreptau spre satul Nisipeni. In această zi, s-au întîlnit aici colectiviștii din Păulești cu țăranii din Halmeu, colectiviștii din Micula cu țăranii din Bercu, cei din Porumbești cu cei din Agriș — adică țăranii muncitori din 30 de sate.

„Bine ați venit la cel de al II-lea Festival cultural-sportiv sătesc! Vă dorim petrecere frumoasă!" Aplauzele care au salutat cuvintele secretarului organizației de bază U.T.M. din Nisipeni erau de fapt mulțumiri aduse tinerilor care au muncit cu însuflețire pentru pregătirea acestei zile minunate.

Nu ne-am putut închipui că o asemenea acțiune poate stîrni atîta interes. Și iată de ce. La faza pe centrul de comună a Spartachiadei de vară — care a coincis cu organizarea festivalului — au fost programate 6 echipe de fotbal. Vestea a depășit granițele satelor din jurul Nisipeniului. In loc de 6 echipe de fotbal s-au prezentat 17, unele sate, ca de pildă Agriș, au venit cu cîte două echipe. E clar că s-au ivit mari dificultăți. Intr-o singură zi, nu puteau să se țină zeci de meciuri pe același teren. Soluția a fost găsită. După ce, pe terenul frumos amenajat, au defilat toți sportivii, o parte din echipe și-au disputat întîietatea pe terenul de fotbal din satul vecin — Noroieni. Pînă la urmă echipa din satul Peleș s-a clasat pentru faza raională.

Au fost atîtea concursuri încît nu știu despre care să vorbesc mai întîi. Despre cele 4 echipe de volei băieți, despre cele 2 echipe de oină, despre cicliști, despre cei 35 participanți la atletism, sau despre echipa de handbal a fetelor din gospodăria colectivă și satul Micula, care au ieșit învingătoare. Spațiul unui articol e totuși limitat. Și mai am încă de pomenit despre programele prezentate de cele 21 de echipe și brigăzi artistice de agitație. Programul, pe tema transformării socialiste a agriculturii prezentat de brigada artistică de agitație din Porumbești, „Dansul frăției", executat de fetele și băieții din Micula, cîntecele celor 50 de tineri coriști maghiari și romîni din Boiliz care au străbătut peste 20 km. în căruțe frumos împodobite pentru a participa la festival, au fost viu aplaudate.

Apariția pe scenă a unui om mai în vîrstă n-a surprins pe nimeni. Poetul Gellert Sandor, originar din comuna Micula, invitat la festival, le era cunoscut spectatorilor. El a recitat cîteva poezii originale.

Atît de bogat și variat a fost programul festivalului, încît această zi a oferit participanților ocazia să aleagă la care spectacol sau manifestație sportivă să participe. Participanților la festival li s-a mai oferit și o surpriză: de la bazarurile organizate de utemiștii din cooperație și comerțul de stat fiecare participant a putut să-și procure ca amintire fie o batistă cu motive naționale, fie un batic sau o șapcă etc.

...Noaptea a venit pe nesimțite. In acordurile fanfarei de la fabrica „Unio" din Satu Mare, sutele de dansatori și-au continuat dansul început în pauzele spectacolelor din timpul zilei. Urma să aibă loc un foc de tabără, o chermeză, diferite surprize. (fuga în sac, cățăratul pe stîlpul uns cu săpun etc.) Ploaia care a început să cadă spre seară a întrerupt însă activitatea în aer liber. Sala căminului cultural la care nimeni nu apelase în timpul zilei, acum devenise neîncăpătoare. E drept, pe unii i-a „speriat" puțin ploaia și-au plecat spre casă. S-au găsit însă și curajoși — și dintre aceștia au fost foarte mulți. Ei au continuat să danseze și sub „loviturile" picăturilor de ploaie.

Satul și-a recăpătat liniștea lui obișnuită tîrziu, în noapte. Și poate dacă a doua zi nu i-ar fi așteptat lanurile de grîu, care dădeau în pîrg, porumbul care mai necesita o prașilă, participanții la festivalul cultural-sportiv din satul Nisipeni n-ar fi plecat pînă dimineața.

ALEXANDRU GORBE
prim-secretar
al Comitetului raional U.T.M.
Satu Mare

*

N. R. Organizarea festivalurilor cultural-sportive ale tineretului de la sate e o inițiativă deosebit de prețioasă. In raionul Satu Mare ea a cuprins marea majoritate a tinerilor. Sînt numeroase organizațiile de bază care cer ca viitoarele festivaluri să fie organizate în satul lor. Unele dintre ele au și început, din proprie inițiativă, să organizeze asemenea manifestări. Organizarea unor asemenea festivaluri care nu necesită nici un fel de cheltuială, pe lîngă faptul că dă posibilitatea tinerilor să-și petreacă cu folos timpul liber în zilele de sărbătoare, contribuie la activizarea organizațiilor de bază, la antrenarea a zeci și zeci de tineri la înfrumusețarea satelor, la activitatea cultural-sportivă etc. De aceea, recomandăm tuturor organelor și organizațiilor U.T.M. să îmbrățișeze această inițiativă.

Din Piatra Neamț

Ni se semnalează că...

● Geografia orașului Piatra Neamț e bine cunoscută. Natura se pare că a fost darnică cu acest oraș, străjuit din toate părțile de munți păduroși. Cetățenii nu-și prea fac griji din pricina caniculei, pentru că vara aici este destul de „posibilă".

Mulți cetățeni își petrec timpul liber și în cele două grădini publice din centrul orașului. Prin grija deosebită a sfatului popular li se oferă însă aici o priveliște „minunată": iarba rară, cu culoarea de fîn îngălbenit la soare. Ici și colo, flori cu petale plesnite, iar ca un avertisment pentru eventualii răufăcători, multiple indicatoare atîrnate de copaci care își atrag atenția: „Nu rupeți florile!", „Nu călcați pe iarbă!"

Se pare că tovarășul H. Goldștein, vice-președintele sfatului popular orășenesc, a uitat complet că și parcurile din Piatra Neamț trebuie îngrijite și amenajate.

Tot în atenția sfatului popular al orașului Piatra Neamț, se pune următoarea întrebare: „De ce cetățenii din acest oraș nu se bucură de avantajele pe care le poate oferi un ștrand?" Aceasta deoarece la Piatra Neamț nu există un ștrand. Bistrița își poartă apele pînă în marginea orașului. Și cum e și firesc, mulți tineri se avîntă în întreceri de înot. Dar de ce nu se amenajează o plajă, cabine, bufet etc. pentru ca totuși orășenii care se „scaldă" în Bistrița, să se bucure de un confort minim?

Corespondent
CONSTANTIN COJOCARU

● Mărturisesc că nu sufăr de reumatism și nici picioarele nu-mi sînt degerate. De altfel, am picioarele zdravene și tot odată iubesc și igiena. Dar de ce sînt nevoit, cum de altfel sînt nevoiți toți cetățenii din Piatra Neamț, să port vara ciorapi groși, care ne pricinuiesc multe neajunsuri? Trebuie spus că nici copiii nu poartă ciorapi scurți deoarece în magazinele din orașul nostru acest articol lipsește cu desăvîrșire.

Cerem să fim scutiți de această „atenție" într-un astfel de anotimp — prin punerea în vînzare la magazinele din Piatra Neamț a ciorapilor de vară pentru copii și bărbați.

Corespondent
MIHAI NICOLAE

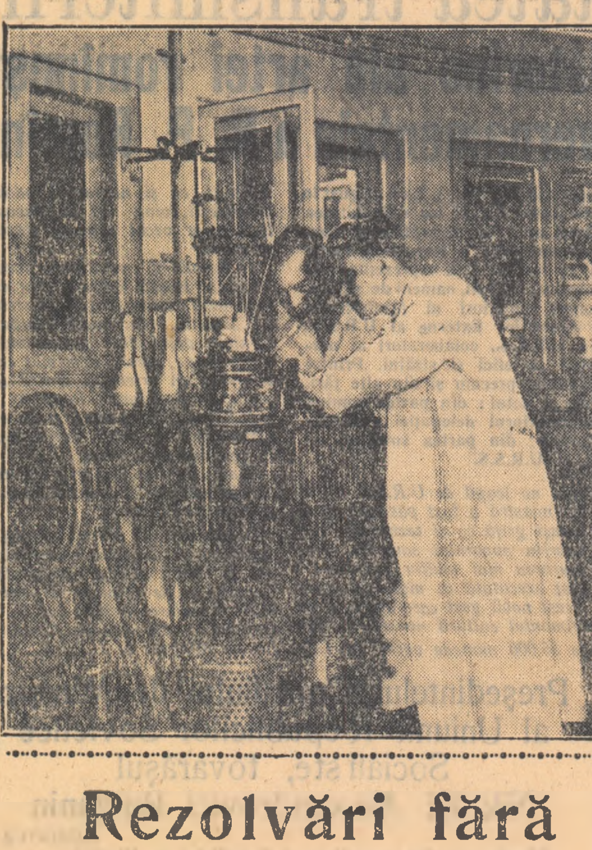
Ajutorul tinerilor textiliști

Intr-una din zile, pe porțile fabricii „Textila 11 Iunie" din Pitești au intrat două camioane goale. Cu toate că era zi de duminică, în curtea fabricii era mare animație. Un grup mare de tineri așteptau să plece...

In apropiere de Pitești se află gospodăria agricolă de stat din Rătești. Tinerii din fabrică au hotărît să meargă la gospodărie pentru a ajuta la întreținerea culturilor. Și, de îndată ce au ajuns la gospodărie, s-au organizat pe brigăzi și au început lucrul Mai întîi au muncit la grădina de legume. In tot timpul lucrului s-a desfășurat o aprigă întrecere.

Timpul a trecut pe nesimțite. Munca a fost rodnică. In scurt timp numai tinerii textiliști au reușit să plivească morcovii și să prășească cartofii de pe o suprafață de peste 5 hectare.

Corespondent
ȘTEFAN FARCAȘ

★

★ ★

Colectivul de mecanisme al Institutului de mecanică aplicată al Academiei R.P.R. a făcut cercetări asupra mașinilor circulare automate de tricotat în vederea măririi vitezei de lucru.

In fotografie: ing. Eug. Bugalevski și ing. Cristian Pelicudi studiind mașina în timpul lucrului.

★ ★

★

Rezolvări fără dilemă

„Nu vreau să fac închisoare". E straniu să pui asemenea cuvinte la începutul unui articol. Dar gîndiți-vă — și de la bun început aș invita în mod insistent Ministerul Agriculturii, pe tovarășul Eugen Alexe, locțiitor al ministrului Agriculturii, cel care răspunde de această problemă, să se gîndească la aceasta — cît de straniu e ca în zilele noastre să auzi asemenea cuvinte din gura unui tînăr în vîrstă numai de 16 ani! Cel ce le-a rostit nu e un escroc, un pungaș, un hoț sau un vagabond. E un tînăr cinstit și harnic, pe nume Petre Bunciuc, absolvent al anului II al Școlii de mecanici agricoli din Poarta Albă.

Conform planului de studiu stabilit, în luna martie a. c. Petre Bunciuc, Alim Agigheldi și toți colegii lor au plecat la practică. Bunciuc și Agigheldi au fost repartizați în practică la S.M.T.-Fetești. Dorința lor arzătoare era de a se vedea cît mai grabnic pe un tractor care să fie al lor, pe care să-l îngrijească și cu care să lucreze. Tovarășii din conducerea S.M.T.-ului Fetești le-au oferit ca pe timpul celor două luni de practică să lucreze singuri pe tractor. Lucrurile nu și-au urmat însă cursul acesta care părea firesc. Intre năzuința tinerilor și intenția conducerii stațiunii de a-și folosi cît mai bine mașinile, s-a interpus tendința elevilor de a profita de această împrejurare și a cîștiga și ei ceva bani. Această tendință nu poate fi condamnată, mai ales dacă se ține seama că mașinile, în acea perioadă, se aflau în plină explcatare; dimpotrivă, ar fi stimulat mai mult munca lor.

Instrucțiunile Ministerului Agriculturii prevăd că pe timpul practicii, ucenicii din anul II au dreptul la următoarea retribuție: lei 12 pe zi, cînd lucrează efectiv în cîmp ca ajutori tractoriști; lei 8 pe zi, cînd nu pot lucra efectiv în cîmp din motive independente de voința lor; lei 10 pe zi cînd lucrează efectiv în atelierele de reparații sau alte lucrări în cadrul stațiunii. Din sumele nete realizate de fiecare ucenic în parte, care se virează în contul curent al cursurilor, se va plăti 20 la sută ucenicilor cărora li s-a asigurat cazarea.

Instrucțiunea aceasta însă nu a stîrnit prea multă convingere. Iată de ce Petre Bunciuc, Alim Agigheldi și mulți alții — cazuri similare au fost nu numai la Poarta Albă — trecînd peste năzuințele lor au acceptat propunerile unor tractoriști.

„Lucrați ca schimbul doi pe tractor, iar întreaga voastră muncă va fi trecută tractoristului principal cu care veți împărți la urmă banii". Unde a dus această încălcare a legilor în vigoare? Timp de două luni Bunciuc și Agigheldi au lucrat cîte 10 și chiar 12 ore pe tractoarele tinerilor tractoriști Ion Moldovan și Ion Bodeanu, la arat. De la bun început Ion Bodeanu i-a promis lui Bunciuc că la capătul celor două luni de practică îi va da 100 de lei.

Ce s-a ales însă din înțelegerea lui Bunciuc cu Ion Bodeanu și a lui Agigheldi cu Ion Moldovan? După multe promisiuni, Bodeanu nu i-a dat lui Bunciuc nici o para chioară. In ziua plecării, chemîndu-l deoparte, Moldovan i-a pus în mînă lui Agigheldi 20 de lei. Nu lipsit de interes ar fi însă dacă aș consemna aci că numai într-o singură lună Ion Bodeanu a ridicat suma de 1.329,90 lei, iar Ion Moldovanu 1.232,33 lei.

Nu are nici un rost să-i chemăm acum pe respectivii tovarăși la un proces de conștiință. Poate treaba aceasta o va face adunarea generală a utemiștilor de la S.M.T. Fetești, care și va înscrie pe ordinea de zi această faptă rușinoasă pentru doi tineri mecanizatori.

Bunciuc și Agigheldi au avut însă curînd parte de o consolare supremă. In luna mai, la cîteva zile de la reluarea cursurilor, conducerea a înmînat sumele cuvenite (cei 20 la sută) celor ce lucraseră singuri pe tractoare, cu fișe individuale de lucru. Mai precis celor pentru a căror muncă S.M.T.-urile se înduraseră să vireze banii. O adevărată bătaie de joc. Alexandru Munteanu, Victor Marin, Nicolae Radoleanu, fruntași la învățătură și în practică, în total două clase a 11 elevi, au primit fenomenala sumă de 6 lei. Da, 6 lei. Nici mai mult și nici mai puțin, pentru munca de pe două luni.

Nedrept aș fi însă dacă n-aș arăta că Ministerul Agriculturii, prin instrucțiunea financiară de organizare a cursurilor a ordonat ca 70 la sută din cei 20 la sută să fie puși la C.E.C., spre a fi folosiți de elevi la absolvirea școlii. Așa se face că susnumiții elevi au primit pe lîngă cei 6 lei în mînă și cîte un carnet C.E.C. cu 15 lei.

Dar să revenim la probleme mai recente. La sfîrșitul lui iunie, tinerii Bunciuc, Agigheldi și colegii lor au plecat din nou la practică, în aceleași locuri de muncă. Lecuiți de „înțelegerea" cu tractoriștii principali, cei doi elevi au muncit cu rîvnă tot timpul practicii, cerînd să li se facă fișă individuală pentru munca depusă.

Cu ce s-au ales și din asta?

Cu cîteva zile înainte de încheierea sorocului de practică, la S.M.T. Fetești și-a făcut apariția spre a „vedea ce mai fac" delegatul școlii, tovarășul Slatin. I-a adunat pe cei cîțiva pe care întîmplător i-a găsit prin curtea stațiunii. Printre ei s-a nimerit să fie și Bunciuc.

— Bani ziceți? Nu avem. Școala nu are bani pentru plătirea drumului vostru la plecarea în vacanță.

Curios însă, amintita instrucțiune prevede că școala va plăti: „g. Costul integral al transportului în concediu dus și întors cu trenul de persoane clasa III-a sau cu autobusul..."

— Ce facem? fu întrebarea unanimă a elevilor.

Despre acest lucru i-am surprins discutînd și pe Bunciuc și Agigheldi.

— Eu zic, explică Agigheldi, dacă nici S.M.T.-ul nu ne dă, ne urcăm în tren cum om putea.

— Și dacă ne prinde?

— Ne prinde și ne predă. Ei, și ce-i cu asta?

— De, ție ce-ți pasă, pentru tine are cine plăti, dar pentru mine cine-o să plătească? De la vîrsta de 5 ani Bunciuc a rămas orfan și a fost crescut într-un cămin al statului. Pentru mine nu are cine plăti și nu vreau să fac nici închisoare. Eu am muncit!

Așa a ajuns Petre Bunciuc în situația să-și pună „hamletiana" întrebare: Să plec cu trenul fără bilet și să fiu pedepsit, sau să nu plec și atunci ce să fac?

Așteptăm însă ca Ministerul Agriculturii, nu hamletian ci firesc să-și pună întrebarea: Ce e de făcut cu acești elevi? Cum se rezolvă problema plății lor pe timpul practicii, pentru a pune capăt atît încălcării legilor în vigoare cît și situației ce se creează cu cei 20 la sută? Nefiind nici o dilemă pentru Ministerul Agriculturii, așteptăm, împreună cu toți elevii școlilor de mecanici agricoli, rezolvarea cît mai grabnică a acestei situații grave, care nu cointeresează pe elevi la însușirea mai temeinică a meseriei și la folosirea din plin a timpului de practică în scopuri direct productive.

I. ȘERBU

Pe locurile unei viitoare uzine

Cei care în ultimul an au călătorit pe ruta București—Piatra Olt—Călimănești au auzit sau au văzut că în apropiere de Govora Băi se află un șantier de construcție, care se întinde pe o mare suprafață. Nu toți știu însă că aici, în anii celui de al doilea cincinal, se va construi Uzina de sodă nr. 2—Govora.

La propunerea Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor, construirea acestei uzine, ca și a altor obiective, a fost încredințată tineretului. Acum construcția poartă numele de: „Șantier național al tineretului".

Pe șantier au sosit primele loturi de brigadieri. Mulți tineri au venit chiar cu foarte mult timp înainte de deschiderea șantierului. Ei ne-au fost de un real folos în asigurarea condițiilor de muncă, cazare și distracție.

Experiența căpătată de tînăra generație pe celelalte șantiere naționale și avîntul cu care și-au început munca primele echipe de brigadieri, ne încredințează că tineretul se va achita cu cinste de această sarcină

In scurt timp, primii brigadieri, care acum lucrează la săpăturile necesare turnării fundației, au dovedit că dacă au asigurate toate condițiile de muncă, știu să-și depășească zilnic de 2 și 3 ori, normele. Munca lor nu este de loc ușoară, dar tinerii nu precupețesc nici un efort în lupta pentru atingerea scopului propus.

In puținele zile care au trecut de la venirea pe șantier, brigadierii și-au dat seama de perspectivele lor de cîștig și calificare Celor harnici și care nu se tem de greutăți, le surîde un viitor fericit.

Am în față macheta și planul după care se construiește uzina. Amîndouă arată că pentru construirea ei este nevoie nu numai de sute de oameni, ci și de sute de cadre bine pregătite

In primele două luni cel mai mic cîștig va fi de 300—350 lei, iar în lunile următoare, cei ne calificați vor putea cîștiga chiar și 500 lei pe lună, iar cei calificați peste 700 lei lunar Dar nu este vorba numai de cîștigul bănesc. Peste 95 la sută din cei care au venit pe șantier sînt tineri din satele regiunii. Ei nu cunosc acum nici o meserie. De aici însă vor pleca stăpîni pe frumoasele meserii de zidar, tîmplar, lăcătuș, tractorist, strungar și altele.

Mulți poate vor spune: „e adevărat că pe șantier avem posibilitatea să ne calificăm în diferite meserii, dar la ce ne mai folosește calificarea, după terminarea construcției uzinei?" Astfel de probleme nu trebuie să-i preocupe pe tinerii constructori. Și iată de ce: planul de dezvoltare al uzinei va asigura tinerilor posibilitatea să lucreze tot aici și în anii celui de al treilea plan cincinal. Posibilitățile nu se termină nici atunci.

Uzina va trebui să intre în producție în anul 1959, cînd va și produce primele tone de sodă calcinată. Pînă la intrarea în producție a uzinei vor trebui pregătite sute de cadre.

Procesul de producție va fi mecanizat în proporție de 98 la sută. Cu toate acestea, în uzină vor putea lucra ca instalatori, mecanici, laboranți, chimiști, electricieni și în alte 37 de meserii sute și sute de muncitori care au menirea să asigure desfășurarea procesului tehnologic, întreținerea utilajului precum și exploatarea umedă a sării și calcarului (sector minier). De unde se vor recruta și pregăti aceste cadre, dacă nu în primul rînd din rîndurile celor mai harnici brigadieri, care în opera de construcție a uzinei și-au dovedit prin fapte hotărîrea?

Pînă acum au și fost recrutați și trimiși la școala de chimie de la Ocna Mureșului 26 tineri

Despre posibilitățile de viitor pe care tineretul le are pe șantier s-ar putea scrie zeci de pagini. Aceste posibilități nu trebuie însă așteptate să pice singure, de-a gata.

Numai muncind de la început, alături de comuniști și utemiști, și înlăturînd cu hotărîre greutățile începutului, tinerii își vor da și mai bine seama că șantierele de construcție sînt o serioasă bază care le asigură calificarea în diferite meserii.

ILIE DRAGOTA
directorul Uzinei de sodă
nr. 2 — Govora

„Detalii..."

Tigrul de la Sanepid

De curînd, mi-a căzut în mînă scrisoarea corespondentului voluntar Aristică Băghină adresată ziarului. Sub impresia celor citite mi-a revenit în minte un fapt petrecut de mult: în menajeria unui circ, o fetiță, printre gratii, a întins unui tigru o bucată din prăjitura pe care o mînca. Acesta, cu ochii injectați de furie, s-a repezit spre gratii și a încercat să prindă cu ghearele mînuța fetiței ce se retrăgea. Fetița, mai mult indignată decît speriată de purtarea tigrului, i-a strigat supărată „măgarule", a aruncat o pietricică, după care i-a întors spatele. Tigrul a prins din aer pietricica între fălcile sale; s-a auzit un trosnet, apoi un urlet de durere. Morala?..

Nu știu dacă cele de mai sus au vreo legătură cu faptele doctorului Octavian Georgescu de la Sanepid — Craiova — povestite de corespondent — dar ele mi-au revenit în minte așa.. întîmplător. Și ca să vedeți că nu sînt nici în clin nici în mînecă am să vă prezint o fișă medicală rezultată din observațiile... persoanelor ce au venit în contact cu Sanepidul din Craiova.

Numele și pronumele bolnavului: *Octavian Georgescu. medic, director al Sanepidului.*

Semnalmente: *„voinic", căutătură fioroasă, voce stridentă, labe mari...*

Firea. *„susceptibilă", ușor iritabil.*

Diagnosticul: *prezintă o curioasă formă de nevroză violentă, combinată cu miopie: bolnavul „nu știe pe ce lume se află"...*

Istoricul bolii: *începe de cînd a devenit director. In trecut s-au mai prezentat crize la Drănicu, unde a lucrat un timp la circumscripția sanitară și la „Salvare". Se vede că acolo nu s-a găsit un remediu „salvator" și pentru el.*

Simptome: *criza începe la simpla împotrivire a unui subaltern de a executa o dispoziție absurdă sau la observația că faptele sale sînt demne de junglă.*

Modul de manifestare: *în clipa următoare tigrul se repede asupra victimei, lovind-o fără milă cu ghearele, sfîșiind-o.*

A mai suferit: *în trecut doar cîteva mărunte critici pe care tigrul de la Sanepid le-a ignorat, superior.*

Documentație: *cel mai recent caz s-a petrecut de curînd cu tînărul sanitar Dumitru Bîcă. Acesta, indignat de purtarea samavolnică a directorului față de subalterni și pacienți, a făcut imprudența — ca fetița din menajerie — să-i întindă mîna și să-l ajute, arătîndu-i nejustețea unei astfel de comportări. In clipa următoare „tigrul" s-a repezit asupra tînărului, bine intenționat, și a început — după o clasică procedură a sa — să-l lovească sălbatic.*

Propuneri pentru tratament: *Avînd în vedere că publicul craiovean s-a săturat suficient de „fiara" aceasta, socotim necesară îndepărtarea ei.*

GH. PIETRARU

„Semne de civilizație"

Un tovarăș povestea că a intrat de curînd în magazinul „Confecția" (Calea Victoriei, colț cu Doamnei) să-și cumpere un costum de haine. Spre surprinderea sa, vînzătorii s-au arătat extrem de amabili și aproape că se luau la întrecere să-l servească. Unul, mai abil, s-a grăbit să-i șoptească: „Am pentru dumneavoastră un costum de vară splendid". De undeva a scos un costum într-adevăr frumos și bine lucrat, spre deosebire de celelalte care se aflau în văzul tuturor. „Poftiți cu mine, să-l probați". Vînzătorul de-o politețe bănuitoare, s-a grăbit să-i încheie haina și să-i potrivească umerii. „E splendid, sînteți bun de cinste. Să facem bon?" Omul s-a învoit. „Cît costă?" „609 lei și restul cu voia dumneavoastră". „Care rest?" „Cum se obișnuiește, un mic semn de civilizație pentru că v-am servit"... a replicat vînzătorul. Fiindcă a refuzat să ofere un cît de mic semn de „civilizație", mă rog, 20-30 de lei bacșiș, omul și-a atras mustrările violente ale vînzătorului. Mai mult, vînzătorul n-a vrut să-i dea costumul la retuș. „Pentru dumneavoastră e bun și așa..."

Dureros e că în multe magazine de textile și încălțăminte se găsesc vînzători care așteaptă asemenea semne de civilizație. Mare trecere au acum sandalele de vară pentru femei. Vitrinele oferă, printre altele, vreo două, trei modele care se bucură de apreciere. Dar cînd intri în magazin îți se spune: „S-au terminat, acum am vîndut ultima pereche". Sau: „Nu avem numărul dumneavoastră". Dacă insiști, vînzătorul îți șoptește: „Așteptați puțin, să vedem".. Cînd se răresc cumpărătorii, ești invitat într-un colțișor și, firește, urmează să-ți alegi ce dorești. Pe urmă, vînzătorul așteaptă să vadă cum stai cu cei șapte ani de-acasă. Iar dacă socoate el că stai prost, e gata să-ți facă un pic de educație.

La restaurante dai peste ospătari aroganți, care, dacă nu le cîștigi simpatia de la început printr-un semn, ori o vorbă cu înțeles, te lasă să aștepți pînă îți se urăște, ori îți aruncă ceva, în scîrbă. In urmă cu un an, doi, unii ospătari scumpeau cu de la ei putere prețul mîncărurilor, mai „greșeau" nota de plată... Acum însă li se par nedemne asemenea metode. (Ele se potrivesc cel mult ospătarilor din bodegi și crîșme). Acum, ospătarii de mîna întîia pretind bacșișuri deschise, fără sfială. Bacșișul pînă la 5 lei este considerat o moficie.

Intr-o zi, am intrat la unul din restaurantele noastre bune și l-am rugat pe ospătar să mă servească repede. El mi-a șoptit: „Dacă-mi dați indemnizația obligatorie, sînt la dispoziția dumneavoastră". Curioasă formulă pentru bacșiș In orice caz, am fost servit în zece minute — și cum se cuvine. Mi-am permis să-l întreb la sfîrșit, cînd nu mai aveam nimic de pierdut:

— De ce pretinzi bacșiș?

A zîmbit strîmb, ca după o glumă proastă.

— Fiindcă am nevoie de bani...

— Dar clienții n-au nevoie?

— Fiecare cu ale lui...

Intîmplător, seara l-am întîlnit la operă, cu soția. După înfățișare, puteai să-l iei drept inginer, director general, sau profesor, șef de catedră. Era îmbrăcat într-un costum "sare și piper" și se purta demn și sever, cum se cere.

Unii dintre vînzători, ospătari, frizeri (nu dăm nume, fiindcă, firește, e imposibil să le reținem pe ale tuturor și am fi nedrepți citînd doar cîteva) trăiesc cum vor de pe urma semnelor de „civilizație" oferite de clienți. Cei în drept și de bună credință — tovarășii de răspundere de la magazine, instituțiile comerciale — ar trebui să se întrebe odată și-odată: ce se face bietul client dacă e nevoit să dea atîtea semne de „civilizație" în fiece zi și cu orice prilej? El riscă să rămînă un „barbar" și nici să nu aibă ce-i trebuie, fiindcă vînzătorul, ospătarul și ceilalți vor fugi de el ca de dracu.

Credem că se cer restabilite — și la nevoie impuse — adevăratele semne de civilizație, chiar și printre șperțari.

NICOLAE ȚIC

A apărut nr. 7 al revistei „Steaua"

In cuprins: G Enescu, evocare de T. Arghezi, Ibsen, studiu de G. Călinescu. Copilării, nuvelă de P. Dumitriu. Poezii, semnează: Mihai Beniuc, Aurel Rău, Victor Felea, Aurel Gurghianu, Leonida Neamțu, Cristian Sîrbu și alții.

Lucian Blaga și Veronica Porumbacu publică traduceri din lirica universală.

La Cronica literară:

Ion Oarcăsu despre piesa lui M. Davidoglu, Horea. D. Florea-Rariște despre Descrierea Moldovei a lui D. Cantemir.

La Cronica științifică:

C. Daicoviciu: Insemnări despre daci (XI). V. Preda: Altoirea la animale.

La Viața artistică:

Radu Bogdan și Ionel Jianu despre retrospectivele Iser și Pallady.

Un mare număr de recenzii la rubrica **Viața cărților** și o bogată rubrică de **Mențiuni și opinii**.

Coperta: Enescu, desen de Theodor Pallady.

De peste HOTARE

La Taşkent se va organiza un Institut de fizică nucleară

MOSCOVA 5 (Agerpres). — Ţinînd seama de faptul că în Uzbekistan există o importantă bază tehnico-ştiinţifică de cadre de oameni de ştiinţă calificaţi care au crescut în anii puterii sovietice, precum şi de intensa activitate desfăşurată în această republică în vederea folosirii energiei atomice în scopuri paşnice, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a hotărît să se organizeze la Taşkent un Institut de fizică nucleară al Academiei de Ştiinţe a R.S.S. Uzbece.

Institutul va avea ca sarcină de a face cercetări în legătură cu problemele fundamentale ale fizicii atomice, folosirea pe scară largă a atomilor marcaţi în biologie, chimie, medicină şi tehnică.

Institutului de fizică nucleară i se vor pune la dispoziţie un reactor atomic experimental, utilajul şi aparatajul corespunzător pentru cercetările în domeniul fizicii nucleare. Se vor construi clădirea centrală şi laboratoarele Institutului de fizică nucleară, clădirea unde va fi montat reactorul precum şi locuinţe pentru colaboratori.

Acest institut va permite efectuarea cercetărilor ştiinţifice în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri paşnice atît de către oamenii de ştiinţă din R.S.S. Uzbekă cît şi de către oamenii de ştiinţă din celelalte republici unionale din Asia Centrală.

În India a intrat în funcţiune primul reactor atomic

DELHI 5 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunţă postul de radio Delhi, la staţiunea atomică de lîngă Bombay a intrat în funcţiune primul reactor atomic din India. Prof. Homi Bhaba, preşedintele Comisiei indiene pentru energia atomică, a declarat la o conferinţă de presă, organizată la 4 august, că construcţia reactorului atomic a durat aproape un an. India este prima ţară din Asia care a construit un reactor atomic. Reactorul va produce izotopi radioactivi care vor fi folosiţi în industrie, agricultură şi medicină. Prof. Bhaba şi-a exprimat convingerea că peste zece ani, India va putea să construiască prima centrală atomo-electrică proprie.

Primul ministru Nehru a trimis d-rului Bhaba un mesaj în care declară că a aflat cu multă bucurie vestea că pentru prima oară în istoria sa, India a început să producă energie atomică.

Nehru a transmis felicitări membrilor comisiei pentru energia atomică care au obţinut acest succes remarcabil.

Recepţie la Kremlin în cinstea delegaţiei guvernamentale a R. P. R.

În după amiaza zilei de 6 august, după solemnitatea transmiterii valorilor artistice ale poporului romîn, Ministerul Culturii al U.R.S.S. a oferit în marele palat al Kremlinului o recepţie în cinstea delegaţiei guvernamentale a Republicii Populare Romîne.

La recepţie au participat Mihail Ralea, conducătorul delegaţiei guvernamentale romîne şi persoanele care-l însoţesc.

A luat parte de asemenea Mihai Dalea, ambasadorul Republicii Populare Romîne în U.R.S.S. care face parte de asemenea din delegaţia guvernamentală. Printre oaspeţi s-a aflat academicianul Traian Săvulescu, preşedintele Academiei R.P.R.

Din partea sovietică, la recepţie au participat N. A. Mihailov, ministrul Culturii al U.R.S.S., locţiitorii ministrului Culturii al U.R.S.S., numeroşi oameni de ştiinţă şi artă.

Oaspeţii romîni au fost salutaţi călduros de N. A. Mihailov.

Au răspuns acad. Mihail Ralea şi alţi reprezentanţi romîni — membri ai delegaţiei guvernamentale a R.P.R.

NOTE EXTERNE

Bine că s-a făcut dreptate

Eram trist şi nemingîiat. Mă încerca o melancolie şi nu-i ştiam pricina. O veste din „Arbeiter Zeitung" m-a limpezit. Copiii lui Mussolini o duc prost. Şi nici sănătatea nu le e tocmai bună. Sărmanii! Era firesc ca necazurile lor să mi se transmită telepatic şi să mă simt nemingîiat şi indurerat. Dar tot ziarul vienez mă linişteşte. Guvernul italian, dînd curs hotărîrii unui tribunal italian, urmează să plătească Anei Maria Mussolini, în vîrstă de 25 ani, o pensie lunară de 120.000 lire şi lui Ramono Mussolini, de 28 de ani, o alta de 70.000 lire.

Acum pot respira uşurat: vlăstarele mussoliniene sînt aranjate. Mi s-a luat o piatră de pe inimă. Nelipsit de gingăşie guvernul italian nu lasă să se prăpădească doi bieţi orfani şi nu-i sileşte să se umilească muncind. Că sînt alte sute de mii de orfani care n-au nici pîine, nici alt mijloc de existenţă nu contează. Că o serie de luptători din rezistenţă nu primesc nici un ban nu contează. Că milioane de urmaşi ai muncitorilor şi ţăranilor sînt nemulţumiţi nu contează. Că vagabondajul şi cerşetoria fac ravagii printre copii, nu contează. Bine că s-a rezolvat problema cu pensia copiilor lui Mussolini, ca bietul tiran al poporului italian să se odihnească în pace.

Uf, bine că s-a făcut odată dreptate!

Ţinută de seară: costumul lui Adam

Acum douăzeci de ani amatorii literaturii de aventuri urmăreau cu sufletul la gură peripeţiile lui Percy Stuart, membru prezumtiv al „Clubului Excentric". Cîte nu-i treceau omului prin cap şi se întîmpla acestui june milionar şi excentric. Dar autorul păţaniilor lui Percy care de, avea totuşi omul o margine a bunului simţ, a fost lăsat în urmă de iniţiativa unui hotelier american.

Lîngă New-York se construieşte — aşa cum glăsuieşte prospectul — „primul hotel nudist din lume", înzestrat cu tot confortul: piscine în aer liber şi acoperite, săli de gimnastică, terenuri de sport. Dat fiind capacitatea redusă — două sute de locuri — putem presupune că acest confortabil hotel pentru nudişti nu este rezervat şomerilor şi celor care, prin grija capitalismului, fac nudism din necesitate. Ci, dimpotrivă, celor suprasătul pentru care toate trăznelile sînt permise avînd un lucru ce nu stă la îndemîna multora: banul.

„Paris-Presse - l'Intransigeant", care relatează ştirea, menţionează că pentru a locui la hotelul nudiştilor trebuie îndeplinită o singură obligaţie: la masa de seară să se vină în pielea goală. Acelaşi lucru îl face şi personalul care deserveşte hotelul. Numai cînd e frig se permite îmbrăcarea unui vestmînt uşor.

Aşa dar, pe invitaţiile la recepţiile date la hotel va figura în locul rezervat costumului obligatoriu o indicaţie: Ţinuta de seară: costumul lui Adam.

Şi să nu mai spună bîrfitorii că nu există democraţie. Ca să nu se simtă prost cei obligaţi să umble goi, milionarii se întorc generos la natura mumă.

AL. GIRNEAŢĂ

Tratativele sovieto-japoneze

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 august, au continuat tratativele sovieto-japoneze cu privire la normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia. A avut loc cea de a treia şedinţă.

În timpul şedinţei din 6 August, părţile au continuat să discute problemele privind normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Japonia. Ministrul Afacerilor Externe al Japoniei şi ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. au expus poziţia părţilor în problema teritorială.

Şedinţa următoare va avea loc la 8 august.

Comunicatul comun cu privire la Laos

HANOI 6 (Agerpres). — După cum anunţă postul de radio Vientian, la 5 august, în urma tratativelor dintre reprezentantul forţelor de rezistenţă din Patet Lao, prinţul Suoanufong şi reprezentantul guvernului regal al Laosului, prinţul Suvanna Fuma care s-au desfăşurat într-o atmosferă de înţelegere a fost semnat un comunicat comun.

Cele două părţi, se spune în comunicat, se pronunţă pentru o politică de pace şi neutralitate bazată pe cele cinci principii ale coexistenţei paşnice. Ele au căzut de acord ca Laosul să nu participe la nici un fel de blocuri militare şi să nu admită existenţa de baze militare străine pe teritoriul său. Operaţiunile militare pe teritoriul provinciilor Sam Nea şi Fongsali, controlate de forţele de rezistenţă din Patet Lao, încetează.

Guvernul regal îşi asumă obligaţia de a asigura poporului laoţian toate drepturile şi libertăţile democratice şi de a nu supune nici unei discriminări unităţile de rezistenţă din Patet Lao şi pe foştii participanţi la mişcarea de rezistenţă. Se garantează libertatea de a activa în Frontul patriotic din Laos, şi diferitele organizaţii de tineret, femei şi ţărani.

În ceea ce priveşte soarta viitoare a provinciilor Sam Nea şi Fongsali, s-a căzut de acord ca puterea regală să se extindă asupra acestor provincii. Unităţile de rezistenţă din Patet Lao vor fi reorganizate după tipul armatei regale şi vor fi puse sub conducerea înaltului comandament al guvernului regal.

În cadrul tratativelor nu s-a ajuns la un acord în problemele alegerilor generale şi creării unui guvern de coaliţie. Părţile s-au înţeles să continue pe viitor studierea acestor probleme.

În 24 de ore

MOSCOVA. La 6 august N. S. Hruşciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. l-a primit pe senatorul american Allen Ellender, care se află la Moscova, şi a avut cu acesta o convorbire.

MOSCOVA. La 6 august, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., l-a primit pe Mong On, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Birmane în U.R.S.S., cu care a avut o convorbire.

BELGRAD. — La 4 august s-a semnat la Belgrad Convenţia sanitar-veterinară între Republica Populară Romînă şi Republica Populară Federativă Iugoslavia.

Prin semnarea acestei convenţii au fost reglementate problemele privind transportul animalelor şi al produselor de origină animală, au fost stabilite măsurile comune pentru preîntîmpinarea bolilor infecto-contagioase la animale, precum şi cele privitoare la colaborarea ştiinţifică şi tehnică între serviciile veterinare ale celor două ţări.

NICOSIA. — Conducătorii şcolilor greceşti din Cipru au protestat împotriva rechiziţionării clădirilor şcolare de către autorităţile engleze. Autorităţile engleze au rechiziţionat cinci clădiri şcolare din Nicosia şi împrejurimi şi o clădire la Famagusta.

LENINGRAD. — După o întrerupere de zece ani şi-a reînceput apariţia revista lunară pentru copii „Kostior" („Foc de tabără") — organ al C.C. al U.T.C.L. din U.R.S.S. şi al Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S.

ATENA. Dl. Platis, preşedinte ad-interim al parlamentului Greciei, a adus la cunoştinţa lui M. G. Sergheev, ambasadorul U.R.S.S. la Atena, componenţa delegaţiei parlamentare care va vizita Uniunea Sovietică. Delegaţia va fi condusă de dl. Rodopulos, preşedintele parlamentului. Delegaţia parlamentară va sosi la Moscova la 23 august.

LENINGRAD. — Nava Diesel electrică „Obi", care s-a înapoiat recent din Antarctica, a părăsit portul Leningrad, îndreptîndu-se spre Arctica.

ISTANBUL. La 6 august a sosit la Istanbul într-o vizită oficială Indris, regele Libiei.

COMENTARIUL: Linişte în Suez, nervozitate în occident

Un ziarist sovietic a străbătut o zi întreagă zona Canalului de Suez. Călătoria şi-a început-o pe bordul unei şalupe cu motor şi a continuat-o cu un automobil. De la Port-Said şi pînă la Tavfik, de-a lungul a 200 de km., domnea aceeaşi atmosferă: bucuria sărbătorească şi munca netulburată. Pe canal treceau neîncetat vase. Un ziar arab calcula că între 27 iulie şi 5 august, 455 de vase au străbătut Suezul. În anul trecut, în aceeaşi perioadă, numai 421 de vase trecuseră prin canal.

În Suez domneşte liniştea. Nimeni nu poate să afirme contrariul, nici chiar acele minţi ce confundă propriile dorinţi cu realităţile. Atunci ce temei există pentru a justifica campania de ameninţări nevoalate la adresa Egiptului? Cînd puterile occidentale vorbesc de necesitatea revizuirii actului naţionalizării Canalului de Suez, ele fac apel în principal, la primejdiile ce ar fi fost create pentru libertatea navigaţiei. Argumentul nu este însă confirmat de realitate. Liniştea din regiunea Canalului de Suez, desfăşurarea absolut normală a traficului naval, dezmint toate procesele de intenţii pe care Londra şi Parisul le intentaseră Egiptului.

Punctul la care a ajuns desfăşurarea evenimentelor în legătură cu naţionalizarea Canalului de Suez, ne permite să facem cîteva constatări. Prima şi cea mai importantă este aceea că guvernele occidentale sînt nevoite să acţioneze cu prudenţă. În alte condiţii istorice reacţia acestor puteri ar fi îmbrăcat o altă formă: în cîteva ore intervenţia armată ar fi încercat să înăbuşe un act legitim. Această intervenţie nu s-a putut realiza în zilele noastre deşi cercuri influente din Anglia şi din Franţa au cerut-o şi continuă s-o ceară. În paginile unor ziare ca „Le Figaro", „L'Information", „Paris Presse l'Intransigeant" şi altele se vîntură cu o perseverenţă deloc întîmplătoare ideia unei soluţii a problemei Canalului de Suez în gen... München sau Coreea. Însăşi referirile la aceste două momente tragice ale istoriei contemporane dezvăluie intenţii ce nu au nimic comun cu reglementarea paşnică a unui diferend. Unele cercuri occidentale, jonglînd cu principiile dreptului internaţional, încearcă să ajungă la concluzii cel puţin dubioase care să justifice o intervenţie armată. Cu cinism, sfidindu-şi cititorii şi opinia publică mondială, ziarul american „New York Herald Tribune" scria că „dacă o ţară se bazează doar pe supremaţia suveranităţii naţionale atunci cînd ia măsuri de importanţă internaţională... părţile lezate nu pot recurge decît la forţă". Un confrate american al acestui ziar — „New York Times" — scria fără teamă de ridicol că prin naţionalizarea Suezului sînt lezaţi nu numai acţionarii companiei ci şi fiecare individ din lumea întreagă. Şi aceasta într-un articol intitulat „Etică economică". Este înduioşătoare grija pentru acţionarii englezi, francezi şi americani care încasau anual frumuşica sumă de 16.200.000.000 franci dar, se poate, că necazurile acestor acţionari nu sînt împărtăşite de milioanele de oameni simpli de pe toate continentele, ale căror interese nu coincid cu cele ale posesorilor de miliarde. Dar, fiindcă sîntem la acest capitol merită să amintim că în vreme ce acţionarii străini încasau frumuşica sumă de 16.200.000.000 franci, Egiptul primea doar 1.000.000.000 franci. Încă în 1947, „Enciclopedia britanică" releva că suma iniţială pe care Anglia a investit-o în Suez în 1875 a fost ulterior acoperită de 8 ori din beneficiile realizate.

Amintirea acestor beneficii nu dă pace unor domni din New York, Londra şi Paris precum şi presei ce le exprimă interesele. Îndemnurile lor la intervenţia armată sînt însă privite de opinia publică din occident cu răceală. Prudenţa occidentală s-a manifestat prin încercarea de a exercita presiuni asupra Egiptului deocamdată nu pe calea armelor ci la masa unei conferinţe al cărei participanţi au fost aleşi cu o vădită grijă. Însăşi folosirea acestui procedeu este grăitoare.

Nu vom discuta propunerea occidentală de internaţionalizare a Canalului de Suez. S-a scris indeajuns de mult despre această încercare de a prelua din nou controlul asupra Canalului de Suez — cum o denumea un ziar indian „The Deccan Herald". Nimeni nu poate să-şi închipuie că o companie particulară ar putea să administreze mai bine canalul decît un stat ce-şi exercită drepturile sale suverane. De altfel, dacă ar sta astfel lucrurile, atunci de ce S.U.A. nu internaţionalizează canalul Panama?

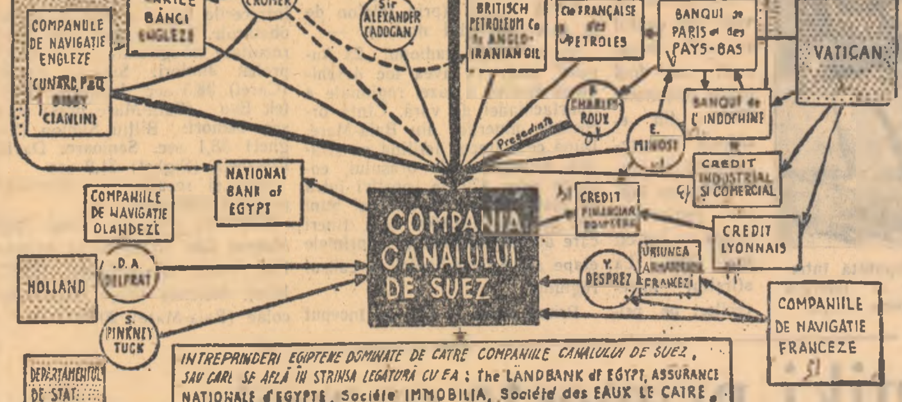
Desigur, răspunsurile sînt clare la întrebările pe care în mod firesc le suscită atitudinea occidentală. Tocmai această claritate, şubrezenia poziţiei puterilor colonialiste, determină chiar şi pe unii dintre cei mai fideli aliaţi ai occidentului să aibă o poziţie bine calculată. În privinţa aceasta a constituit o surpriză faptul că Irakul a luat poziţie în apărarea atitudinii lui Gamal Abdel Nasser. Acesta a constituit un nou motiv de iritare la Londra. Luni dimineaţă, multe din ziarele britanice purtau titlul: „Irakul, singurul nostru aliat arab, sprijină Egiptul".

Guvernul grec nu şi-a precizat încă atitudinea în problema Suezului dar, într-un comunicat publicat, a ţinut să reamintească „încordarea acută în regiunea Mediteranei" determinată de poziţia britanică în problema Ciprului. Însărcinatul cu afaceri italian în S.U.A. a arătat că Italia nu se opune naţionalizării Canalului de Suez. Şi tot în S.U.A., ambasadorul Siriei, Zeineddin, folosind un limbaj fără echivoc, a arătat la o conferinţă de presă că „pentru puterile occidentale problema nu constă în funcţionarea Canalului de Suez ci în menţinerea influenţelor coloniale actuale şi în recucerirea poziţiilor coloniale pierdute. Suezul nu este decît un pretext". Asemenea declaraţii s-au auzit în toate ţările arabe. Citind telegramele transmise prin agenţiile de presă capeţi imaginea vastei mişcări de solidaritate cu actul curajos al guvernului egiptean.

Cum vor evolua în viitor evenimentele? Răspunsul poate fi dat ţinînd seama numai de influenţa mai multor factori. Unul din aceşti factori este atitudinea egipteană. Egiptul, aşa cum au arătat conducătorii săi, este hotărît să-şi apere cu fermitate interesele naţionale şi drepturile cucerite. Un alt factor îl reprezintă atitudinea puterilor occidentale. Cum vor reacţiona ele în faţa unui refuz egiptean de a participa la conferinţa proiectată sau, în cazul participării, în faţa unei hotărîte respingeri a planului internaţionalizării? Vor continua să se facă auzite vocile din occident care îndeamnă la intervenţia armată? (În paranteză fie spus, unii observatori înregistrează masive concentrări de forţe în Anglia şi Franţa). Şi o întrebare care apare tot mai des în presa occidentală este aceea referitoare la măsura în care punctul de vedere al celor trei puteri occidentale coincide. Se pare că S.U.A. încearcă să manevreze pe cont propriu conştiente fiind de primejdiile pe care le presupune o atitudine brutală, în genul celeia folosite în Guatemala.

Naţionalizarea Canalului de Suez este un act legitim al unui stat suveran. Acest act nu trebuie să fie folosit ca un mijloc pentru tulburarea atmosferei internaţionale, într-un moment cînd există toate condiţiile pentru noi progrese pe calea destinderii în relaţiile între state.

EDGARD OBERST

(Din ziarul „Neues Deutschland)

ACTUALITATEA pe scurt

Comemorarea lui Ioan Corvin

Cu prilejul împlinirii a 500 de ani de la moartea voevodului Transilvaniei Ioan Corvin de Hunedoara se vor organiza mai multe manifestări. La mijlocul lunii septembrie la Institutele de istorie din Bucureşti şi Cluj vor avea loc sesiuni ştiinţifice în cadrul cărora profesori universitari din ţara noastră şi reprezentanţi ai Academiei de Ştiinţe din R.P. Ungară vor prezenta comunicări despre luptele duse de Ioan Corvin de Hunedoara împotriva turcilor, baza socială a oastei comandată de el, colaborarea sa cu Moldova şi Ţara Romînească etc.

Ministerul Învăţămîntului şi Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii vor organiza în universităţi, şcoli medii şi elementare, în Bucureşti şi în centrele mai importante din ţară, conferinţe cu privire la Ioan Corvin de Hunedoara, iar Ministerul Poştelor şi Telecomunicaţiilor va emite un timbru poştal comemorativ „Ioan Corvin de Hunedoara".

De curînd au început lucrările de restaurare a Castelului de la Hunedoara, pentru care s-a alocat în acest an suma de 3.600.000 lei.

(Agerpres)

Muzicieni romîni peste hotare

În ultimul timp numeroşi compozitori, dirijori, solişti vocali şi instrumentali din ţara noastră au participat la festivalurile şi concursurile muzicale internaţionale. În cursul acestui an muzicienii noştri vor lua parte la alte asemenea concursuri.

Festivalul internaţional „Mozart" de la Salzburg va fi încheiat de un concurs internaţional pentru cea mai bună interpretare a operelor genialului compozitor. Ţara noastră va fi reprezentată la acest concurs de un grup de solişti vocali.

Între 10-25 septembrie va avea loc la Budapesta un concurs de pian cu prilejul împlinirii a 70 de ani de la moartea marelui compozitor şi interpret Fr. Liszt. Din juriul concursului, alcătuit din personalităţi de seamă ale vieţii muzicale internaţionale, va face parte şi prof. Florica Muzicescu.

Festivalul „Bartok", organizat tot la Budapesta între 23 septembrie şi 17 octombrie, cu ocazia aniversării a 75 de ani de la naşterea compozitorului, va avea printre oaspeţii străini pe dirijorii George Georgescu şi Constantin Silvestri, compozitorii Zeno Vancea şi Sabin Drăgoi şi pe pianistul Gheorghe Halmoş; ultimul va concerta în faţa publicului maghiar.

La concursul de interpretare muzicală din luna septembrie de la Geneva va participa şi un grup de interpreţi romîni.

Festivalul „Toamna muzicală" de la Varşovia, care se va desfăşura între 10-21 octombrie sub auspiciile Ministerului Culturii şi Artei al R.P. Polone şi Uniunii compozitorilor polonezi, se va bucura de participarea a 5 ansambluri orchestrale, 2 formaţii corale, dirijori şi solişti din mai multe ţări. Alături de Orchestra de stat a Radiodifuziunii şi Televiziunii franceze, Orchestra simfonică de stat a Uniunii Sovietice, Ansamblul filarmonic „Wiener Symphoniker", Filarmonica de stat din Brno, de cvartetele J. Parrenin din Paris şi V. Tatrai din Budapesta, la Festival va participa şi Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu". Orchestra va da două concerte la Varşovia, precum şi în oraşele Gdansk, Poznan, Stalinogrud. Concertele dirijate de George Georgescu şi Mircea Basarab vor cuprinde lucrări de George Enescu, Th. Rogalski, M. Spisak, W. Lutoslawski, Richard Strauss, Haciaturian, Şt. Kisielewski şi A. Honegger. La întoarcerea sa în ţară Orchestra simfonică a Filarmonicii de stat „George Enescu" va prezenta aceste concerte şi pentru publicul romînesc.

În luna octombrie, artişti romîni vor participa de asemenea la concursul de dirijori de la Besançon (Franţa) și la concursul de interpretare muzicală de la Vercelli (Italia).

MAGAZINE GOSTAT

În Capitală, pe calea Victoriei colţ cu str. 30 Decembrie, s-a deschis sîmbătă la amiază primul magazin de prezentare şi desfacere a produselor gospodăriilor agricole de stat. Noua unitate comercială pune la îndemîna cumpărătorilor variate sortimente de zarzavaturi, fructe, trufandale de seră, produse lactate, păsări şi purcei tăiaţi, vînat, peşte, afumături şi mezeluri, vinuri şi alte băuturi etc., produse în gospodăriile de stat Alba, Bragadiru, Domneşti, Popeşti-Leordeni, Roşia, Periş, Segarcea, Richiş, Drăgăşani, Valea Călugărească, Lechinţa, Săhăteni, Bistriţa şi altele.

Pentru păstrarea calităţii mărfurilor, magazinul a fost înzestrat cu instalaţii speciale pentru menţinerea unei temperaturi constante în depozite, ascensoare pentru transportul mărfurilor, camere frigorifere etc.

Tot sîmbătă s-a deschis în Piaţa Amzei din Capitală şi un magazin de prezentare şi desfacere a brînzeturilor şi a altor produse lactate din gospodăriile agricole de stat.

În cadrul noii reţele comerciale care va pune direct la dispoziţia cumpărătorilor produse ale gospodăriilor de stat, vor mai fi amenajate magazine în pieţele 28 Martie, Obor, Griviţa Roşie şi alte centre care se vor specializa în vînzarea legumelor, zarzavaturilor şi fructelor, precum şi altele specializate în desfacerea vinurilor şi rachiurilor, a brînzeturilor şi afumăturilor, a florilor din serele gospodăriilor agricole de stat Popeşti-Leordeni, Plavia etc.

Pentru buna desfăşurare a activităţii acestor magazine, Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat a amenajat un abator special pentru păsări, depozite frigorifere şi antefrig, o fabrică de mezeluri şi afumături etc.

Şi de odihnă la Snagov

Cînd eram mic, părinţii m-au dus într-o duminică de vară, identică acesteia, la Snagov. Era ca şi acum: căldură, soare, iarbă verde, erau oameni mulţi veniţi să se odihnească şi să se distreze. Ne-am îmbarcat cu un grup mare de tineri gălăgioşi în nişte şalupe şi am pornit pe lac. Căutam un loc mai liniştit unde să debarcăm şi să ne întindem un fel de tabără. Voiam tocmai să acostăm la un mal, cînd s-a apropiat de şalupa noastră o barcă în care se afla un tip semănînd la faţă cu „Vătaful" lui Grigorescu. Acesta a urlat către noi, arătîndu-ne cu mîna spre o casă de lemn ce plutea pe apă: „Căraţi-vă de aici!...

Şi ne-am îndepărtat. Tata mi-a povestit din ce cauză. Casa de lemn era o vilă construită special pentru prinţul moştenitor — „viţelul de aur", după cum spunea barcagiul nostru, care, vezi drăgă doamne, nu avea poftă de mîncare. Medicii l-au sfătuit atunci să mănînce într-un cadru mai puţin solemn decît acela de la palat, într-un decor sălbatic şi pitoresc, pe apă. Şi pentru a nu se altera aşteptarea, în acelaşi timp nerăbdătoare şi agasantă, a clipei cînd stomacul princiar, sătul de toate trufandalele din lume, ar fi dat niscaiva semne de îngăduinţă, se interzicea muritorilor de rînd să tulbure apele prin împrejurimi.

Întîmplarea a făcut să nu mai calc mulţi ani pe la Snagov, deşi am dorit atîta să merg acolo. Duminică mi s-a împlinit dorinţa şi m-am dus. Am recunoscut, printr-un miracol al memoriei, toate locurile pe unde am umblat cînd eram mic, dar am simţit că plutea acum deasupra lor cu totul altă atmosferă. Era un aer de veselie nestăpînită, de destindere a muşchilor şi a sufletului, care-şi pusese pecetea pe toate. Oamenii coborau din zecile de autobuze strigînd, se îmbarcau în şalupe sau poduri plutitoare rîzînd, desfăceau pături şi pachete cu mîncare pe iarbă cîntînd, ţipau vînzători de ţigări, de bere, era peste tot o hărmălaie asurzitoare care, însă, departe de a te indispune, te bucura.

Necontenit soseau autobuzele I.T.B.-ului, camioane ale întreprinderilor din Bucureşti, Ploeşti, Cîmpina, motociclete, biciclete, ţărani cu căruţe trase de cai împodobiţi la hamuri cu flori, excursionişti cu rucsacuri la spinare. O mare diversitate de mijloace de locomoţie, de îmbrăcăminte, de feluri de a se distra. Îndrăgostiţi sărutîndu-se cu foc, oameni căsătoriţi de ani de zile jucînd cu seriozitate table, copii fugărindu-se, tineri dansînd cu aprindere hore, amatori de raze ultraviolete întinşi într-o nemişcare de mumie cu faţa la soare. Fiecare făcea ce voia, nimeni nu se împiedeca de celălalt. Lăutarul care înaripase cu vioara lui hora nu se sinchisea de exerciţiile fanfarei muncitoreşti, după cum ţambalagiul care ataca perechile tandre cu zdrăngăniturile şi of-of of-urile sale nu se formaliza de corul unei familii puţin „afumate". Era doar vară, zi de odihnă, pace, era o zi a anului 1956 în apropiere de Bucureşti. Pe apă zburau în toate părţile nestingherite şalupe, bărci, iole.

MIRCEA ANDREI

Instantanee

Un simplu calcul

De sus, plaja din Constanţa pare o scoică mai mărişoară care găzduieşte pe iubitorii mării şi ai soarelui.

Este interesant de ştiut cîţi cetăţeni pot veni aici zilnic. Răspunsul obişnuit este vreo 6.000—7.000. Iată însă că duminica trecută numărul celor care şi-au petrecut aici cîteva ore pe malul mării a fost de peste 20.000. Aglomeraţia a fost inevitabilă. Aceasta cred că ar fi fost un motiv în plus pentru ca în anul acesta chiar, sau cel mai tîrziu în anul viitor, să se mai amenajeze o plajă în Constanţa.

Condiţii sînt. E nevoie numai de iniţiativă.

A. AVRAMESCU

Ziaristul indian A. K. Gupta a părăsit Capitala

Luni la amiază, ziaristul indian A. K. Gupta, redactor şef al marelui cotidian „Hindustan Standard", care, după ce a participat la întîlnirea internaţională a ziariştilor de la Helsinki, a făcut o vizită de 10 zile în ţara noastră la invitaţia Uniunii Ziariştilor din R.P.R. şi a Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea, a părăsit Capitala.

Poporul chinez sprijină în întregime naţionalizarea Canalului de Suez

PEKIN 6 (Agerpres). — China Nouă transmite următorul text al declaraţiei date publicităţii de reprezentantul Departamentului informaţiilor al Ministerului Afacerilor Externe al R.P. Chineze: Într-o convorbire cu corespondenţii străini, care a avut loc la Pekin la 4 August, premierul Ciu En-lai a declarat în mod limpede că poporul chinez sprijină în întregime naţionalizarea Companiei Canalului de Suez de către Egipt şi a arătat că guvernul egiptean a şi garantat libertatea navigaţiei pe canal.

Dacă Anglia şi Franţa, a arătat premierul Ciu En-lai, mai au totuşi unele îndoieli în această privinţă, ele trebuie să caute o rezolvare a acestei probleme prin tratative şi nu trebuie să facă încercări în vederea unei intervenţii armate. Orice act de intervenţie armată, a spus în continuare Ciu En-lai, va întîmpina rezistenţa popoarelor Asiei şi Africii şi a popoarelor din lumea întreagă şi el va fi sortit eşecului.

Declaraţia premierului Ciu En-lai a fost atît de limpede încît nu ar fi trebuit să se ivească nici o interpretare nejustă. Totuşi într-o telegramă a agenţiei France Presse din 4 august datată Londra, se afirmă că premierul Ciu En-lai, „s-a pronunţat în mod clar pentru internaţionalizarea Canalului". Această afirmaţie nu are nici un temei. În realitate, atunci cînd corespondenţii i-au cerut părerea în legătură cu conferinţa internaţională propusă de Anglia, Statele Unite şi Franţa, premierul Ciu En-lai a arătat că, judecînd după comunicatul celor trei puteri, această conferinţă internaţională îşi propune drept scop discutarea unor probleme care privesc drepturile suverane ale Egiptului. Or, aceasta este inadmisibil.

DESCHIDEREA LA TOKIO A CELEI DE A 2-A CONFERINŢE INTERNAŢIONALE PENTRU INTERZICEREA ARMEI ATOMICE ŞI CU HIDROGEN

PEKIN 6 (Agerpres). — China Noua transmite: După cum anunţă postul de radio Tokio, în seara de 6 august s-a deschis la Tokio cea de a 2-a conferinţă internaţională pentru interzicerea armei atomice şi cu hidrogen. Conferinţa are loc cu prilejul împlinirii a 11 ani de la bombardamentul atomic asupra oraşelor japoneze Hiroşima şi Nagasaki. La lucrările conferinţei participă reprezentanţi a 15 ţări, printre care ai Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice, Franţei, Suediei, Poloniei, Angliei.

Libanul îşi apără suveranitatea şi demnitatea sa

BEIRUT 6 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că conflictul dintre guvernul Libanului şi societăţile petrolifere străine în chestiunea impozitului ce urmează să fie aplicat acestor societăţi s-a agravat în ultimele zile. După cum se anunţă din Beirut, ministrul de stat pentru Afacerile Petrolifere ale Libanului, Saeb Salam, a anunţat în cursul unei conferinţe de presă că negocierile care au fost deja rupte cu societatea „Irak Petroleum" vor fi de asemenea întrerupte cu „Tapline", filiala societăţii „Aramco". Societatea a anunţat guvernul libanez că nu va accepta aplicarea legii privind mărirea impozitului pe venit. Ministrul libanez a reamintit că guvernul a cerut în ziua de 27 iulie companiilor petrolifere străine să facă declaraţii fiscale regulamentare. Dar pînă în prezent, nici „Irak Petroleum" şi nici „Tapline" n-au comunicat cifrele veniturilor lor. Astfel, depăşindu-se termenul legal, autorităţile libaneze vor lua măsurile legale în vigoare împotriva contribuabililor răi platnici. Saeb Salam a declarat că companiile străine încearcă prin diferite manevre să provoace un conflict între ţările pe care ele le reprezintă şi Libanul.

În încheierea declaraţiei sale, ministrul de stat pentru Afacerile Petrolifere al Libanului a anunţat că legea în legătură cu impozitul asupra veniturilor societăţilor petrolifere străine nu va fi nici abrogată şi modificată, ci va fi aplicată cu stricteţe în ciuda presiunilor companiilor petrolifere. Aceasta, a arătat el, deoarece Libanul îşi apără suveranitatea şi demnitatea sa

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: Roşu şi negru (seria I-a): **Filimon Sîrbu** (sală şi grădină), **Bucureşti** (grădina Progresul), **Înfrăţirea între Popoare, 1 Mai** (sală şi grădină); Roşu şi negru (seria II-a): **Patria, Alex. Sahia** (sală şi grădină), **Libertăţii** (sală şi grădină); Contele de Monte Cristo (seria I a): **Lumina, 8 Mai**; Contele de Monte Cristo (seria II-a): **Republica, I. C. Frimu** (sală şi grădină), **Vasile Roaită** (sală şi grădină); Iartă-mă: **Magheru, V. Alecsandri, Elena Pavel** (sală şi grădină), **Doina**; Amanţii din Toledo: **Const. David, 23 August** (grădină); Chitarele dragostei: **Victoria, M. Eminescu**; Ali Baba şi cei 40 de hoţi şi N. Grigorescu: **Popular, N. Bălcescu** (sală şi grădină); Accidentul: **Central**; Liliacul: **Tineretului**; Curg apele tulburi: **Maxim Gorki**; Teatrul Armatei la un deceniu de activitate, Grotele din Aggtelek, Muntele Rila, Ceardaş, Ursuleţul cel ţîfnos: **Timpuri Noi**; O noapte pe Mont Blanc: **Alex. Popov**; Casa mult visată: **Gh. Doja**; Serenada străzii: **Griviţa**; Tata, mama, bona şi eu: **8 Martie** (sală şi grădină); Infidelele: **Cultural**; La marginea oraşului: **Unirea** (sală şi grădină); Bel-Ami: **T. Vladimirescu**

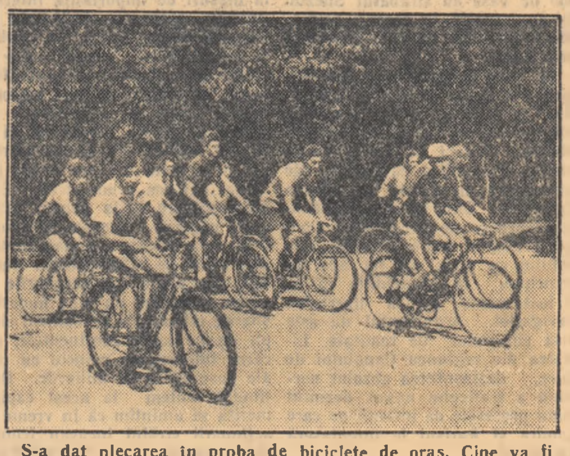
Intrecerile regionale ale Spartachiadei de vară

Tinerii bucureşteni la start!

Duminică dimineaţa a avut loc pe Stadionul „Dante Gherman" (stadionul Tineretului) din Capitală faza pe Capitală şi regiunea Bucureşti a Spartachiadei de vară a tineretului.

Prima întrecere desfăşurată a fost proba de ciclism. La startul ei s-au aliniat numeroşi tineri din Capitală şi regiune — întrecerea fiind mixtă.

Intrucît unii dintre participanţi au avut şi biciclete de curse, aceştia au constituit o categorie aparte. Am urmărit această cursă, considerînd că nu va fi lipsită de interes. Şi, într-adevăr, aşa a şi fost. Concurenţii au avut de străbătut 10 km. în jurul stadionului. Interesant de relevat e disputa care a avut loc în cadrul acestei categorii. Tînărul debutant Stan Dumitru, de la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii", a pornit „tare" încă de la început, fapt care i-a permis să-şi creeze un avantaj destul de serios. De altfel, acest lucru i-a adus şi victoria, clasîndu-se pe primul loc, urmat îndeaproape de Şerban Virgil de la asociaţia „Voinţa" şi Florea Ion, raionul N. Bălcescu).

S-a dat plecarea în proba de biciclete de oraş. Cine va fi cîştigătorul?

Concomitent cu întrecerile de ciclism s-au desfăşurat în incinta stadionului probele de atletism. Remarcăm printre altele, pe cîţiva finalişti, campioni pe regiune. La 100 m. plat juniori: Panduru Ion (raionul Zimnicea) cu timpul de 12,3 sec.; La proba de 80 m. plat junioare pentru regiunea Bucureşti, finalista Mereu Jeana a obţinut un timp valoros: 12 sec.

Finala pe Capitală la volei disputată între Locomotiva-Depoul C.F.R. Triaj şi Energia I.C.A.R. întîlnire cîştigată de prima echipă.

Intrecerile la volei din cadrul regiunii Bucureşti au fost foarte disputate. Fiecare din echipele reprezentante ale raioanelor au luptat pentru a ocupa un loc cît mai bun. La sfîrşitul întrecerilor, pe primele locuri s-au clasat echipele raioanelor: 1. Alexandria, 2. Roşiori de vede, 3. Lehliu.

Pe Capitală, lupta finală s-a desfăşurat între Locomotiva Depoul Triaj (raionul Griviţa Roşie) şi Energia I.C.A.R. (raionul Lenin). Meciul a fost viu disputat cu faze spectaculoase, fiind necesar să se dispute toate cele 5 seturi posibile pentru desemnarea cîştigătoarei şi în acelaşi timp a campioanei. Pînă la urma, victoria a revenit echipei Locomotiva-Depoul Triaj, care a cucerit finala pe Capitală la volei.

In cadrul regiunii Bucureşti finala la handbal a fost cîştigată de Recolta I.C.A.R.-Giurgiu, iar pe Capitală de Voinţa-Prestări Servicii.

6.53 m. LA SARITURĂ IN LUNGIME!

TIMIŞOARA (prin telefon de la corespondentul nostru).

Timp de trei zile, pe mai multe baze sportive din oraşul Timişoara s-au desfăşurat întrecerile fazei regionale a Spartachiadei de vară a tineretului. Intrecerile de volei, handbal, oină, atletism, înot şi ciclism au adunat la start mai bine de 500 de tineri. In timpul desfăşurării întrecerilor, a atras în mod deosebit atenţia spectatorilor tînărul Aurel Drăgan, participant la probele de 100 m. plat şi săritura în lungime.

...Aurel Drăgan este un tînăr bine legat. A îndrăgit sportul în urmă cu mai mulţi ani. Sportul său preferat este voleiul. De cînd a fost pe băncile şcolii medii nr. 1 de băieţi a fost selecţionat în mai multe rînduri în echipa şcolii, ca apoi să devină jucător în echipa de volei Locomotiva Timişoara (juniori). Voleiul a fost singurul sport practicat de el.

Intrecerile Spartachiadei de vară l-au antrenat şi pe Aurel Drăgan însă nu la disciplina unde el era sportiv calificat, ci la întrecerile de atletism. Aurel Drăgan, s-a calificat pentru faza regională la probele de 100 m. plat şi săritura în lungime (juniori).

Curiozitatea sutelor de spectatori aflaţi la întrecerile fazei regionale a sporit după ce la difuzor s-au anunţat rezultatele probei de 100 m. plat (juniori). Aurel Drăgan, străbătuse 100 m. în timpul de 12,2 secunde! Şi n-a fost de mirare cînd spectatorii s-au îndreptat în grupuri în partea tribunei principale de unde se vedea mai bine groapa cu nisip pentru sărituri; îşi lua avînt Aurel Drăgan. Săritura a fost excelentă. Peste cîteva minute se anunţa la difuzor un nou rezultat al tînărului Aurel Drăgan: A reuşit să sară 6,53 m. Spectatorii aplaudară îndelung. Drăgan era emoţionat mai ales cînd arbitrii i-au strîns mîna pentru performanţa sa. 6,53 m. la săritura în lungime este un rezultat destul de bun dacă ţinem seama de două lucruri: întîi că atleţii noştri fruntaşi n-au reuşit anul acesta să sară peste 7 metri decît numai de cîteva ori, iar al doilea, concurentul care a obţinut acest rezultat participă pentru prima dată la un concurs oficial de sărituri în lungime.

La sfîrşitul întîlnirilor, Aurel Drăgan, ne-a mărturisit că rezultatele obţinute sînt rezultatul muncii perseverente pe care a depus-o în cadrul antrenamentelor, pentru a avea o condiţie fizică cît mai bună.

— Am două dorinţe, ne-a mărturisit el apoi. Vreau ca la Bucureşti, în cadrul finalelor Spartachiadei tineretului să-mi îmbunătăţesc performanţa la săritura în lungime. Pentru aceasta voi începe încă de astăzi antrenamente speciale. De asemenea, vreau să mă pregătesc temeinic pentru examenul de admitere la facultatea de medicină.

Aurel Drăgan, tînărul de aproape 18 ani, îşi pune problema ca în viaţă să fie nu numai un bun sportiv, ci în primul rînd un bun medic.

C. BUCUR

La Baia Mare: rezultate slabe

BAIA MARE (prin telefon de la corespondentul nostru). —

Ne aflăm pe stadionul „23 August" unde va avea loc deschiderea festivă a fazei regionale a Spartachiadei de vară. Cîntă orchestra minerilor din Baia-Mare. După ce a trecut defilînd pe străzile principale ale oraşului, coloana celor 470 de sportivi intră pe stadion. Ei sînt cei mai buni din cei peste 219.000 de tineri care au fost mobilizaţi la primele etape ale Spartachiadei în cadrul regiunii.

Prima probă la care au început întrecerile finale a fost cursa cu obstacole. Iată şi cele mai bune rezultate înregistrate la această probă: **Juniori:** Sikszai Vasile (Carei) 38,5 sec. **Junioare:** Pentek Eva (Satu-Mare oraş) 29,9 sec. **Seniori:** Bilţiu Simion (Sighet) 38,1 sec. **Senioare:** David Elisabeta (Sighet) 31,2 sec.

Iată şi rezultatele celorlalte probe desfăşurate:

Ciclism: fete — locul întîi Medveţ Ida (Baia-Mare) băieţi: Pop Victor (Baia-Mare) 19'8", băieţi biciclete oraş: Halmi Nicolae (Baia-Mare) 20'26".

Intrecerile pe echipe au fost cîştigate la volei băieţi de echipa din Satu Mare oraş; la volei fete de echipa din Carei; la oină de tinerii din Tg. Lăpuş; la handbal — fete — de echipa oraşului Sighet.

Regiunea Baia-Mare a cunoscut pentru prima oară o manifestaţie sportivă de asemenea proporţii. Spartachiada de vară a prilejuit antrenarea la activitatea sportivă a numeroşi tineri — printre care se numără multe fete — construirea a sute de terenuri de sport etc. Rezultatele tehnice obţinute nu sînt însă cele mai bune pe care le puteau obţine tinerii. Unii tineri s-au prezentat la spartachiada fără antrenamente şi rezultatele obţinute sînt concludente.

Comitetul regional C.F.S. ca şi Comitetul regional U.T.M. Baia Mare vor trebui să se îngrijească ca tinerii calificaţi pentru finalele pe ţară să facă antrenamente din timp, să-şi îmbunătăţească rezultatele pentrucă printre ei se află mulţi care pot realiza mai mult.

EVA SILAGHI

„Turul Europei"

Succes deplin, prieteni!

Duminică, ora 6 dimineaţa... Capitala abia începea să se trezească. La hotelul „Muntenia" însă, un grup de sportivi se deşteptase de mult. Erau cicliştii care se pregăteau să plece la Zagreb, pentru a participa la „Turul Europei". Acolo, în Apus, cicliştii noştri au o sarcină de mare răspundere: trebuie să demonstreze că la noi sportul cu pedale a făcut un cert progres pe plan internaţional. Cursa nu este de fel uşoară. Traseul prezintă numeroase urcuşuri de zeci de kilometri (între 900 şi 1500 metri altitudine), iar lotul concurenţilor, după cît s-a putut desprinde din lista participanţilor publicată de presa străină, este alcătuit din nume cu răsunet pe plan internaţional.

Ca atare, este pe deplin explicabilă tăcerea, aerul aproape solemn, am putea spune, pe care îl au unii din cicliştii noştri. Toţi au mai participat în probe dincolo de hotarele ţării, dar nu ştim de ce această deplasare apasă parcă mai tare ca oricînd pe umerii şi conştiinţa lor de sportivi.

Totuşi, în drum spre aeroport „gheaţa" se mai sparge şi destinderea şi voia bună, specifică sportivilor în deplasare, începe să-şi facă loc. Bun prilej să le luăm un interviu, pe nebăgate de seamă, celor 7 alergători care formează naţionala noastră pentru „Turul Europei". Deşi vorbim cu ei mai mult amical, fără să lăsăm impresia că li se ia un interviu, mai mult ca o discuţie... particulară, totuşi, băieţii sînt destul de prudenţi în declaraţii.

Constantin Dumitrescu: Atît eu cît şi colegii mei de echipă ne simţim foarte bine şi ne vom strădui să obţinem o comportare cît mai bună, deşi cursa se anunţă extrem de tare. In ceea ce mă priveşte, traseul probei, cu multe urcuşuri îmi convine şi nădăjduiesc ca în etapele de munte să ocup locuri bune.

Ludovic Zanoni, ca de obicei, este foarte zgîrcit la vorbă: Mi-am revenit din perioada „nebuloasă" pe care am avut-o în „Cursa Păcii" şi aştept cu încredere şi emoţie startul.

Gabriel Moiceanu: In orice caz, în „Turul Europei" va fi o bătălie extraordinară. Şi mie îmi plac cursele disputate. Cred că vom ieşi bine din bătălia aceasta îndîrjită.

Ştefan Poreceanu: Este a doua mare cursă internaţională la care particip. In „Cursa Păcii" am avut multe de învăţat. Aceste învăţăminte vreau să le aplic în „Turul Europei".

Ion Vasile: Nu vreau să mai fac greşeala de a sta în coada plutonului, fapt care m-a costat multe minute în „Cursa Păcii", ci voi căuta să fiu mereu pe primele planuri ale plutonului fruntaş de unde pot urmări mai bine acţiunile care se întreprind.

Nicolae Maxim: In „Turul Europei" iau parte mulţi cicliştí cu experienţa marilor curse. Ca atare, o cît mai bună orientare înainte de orice. Astfel voi proceda şi eu. Rezultatul? Urmează să-l aflaţi la sfîrşitul fiecărei etape.

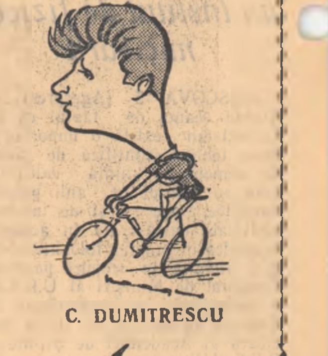
Ştefan Ştefu: Sînt foarte bucuros că, cu ajutorul antrenorilor şi al colegilor mei din lot, mi-am remediat considerabil o veche deficienţă a mea: lipsa de combativitate, de acţiuni personale curajoase. Voi continua pe linia aceasta şi sper că treaba va merge bine.

Antrenorul M. Niculescu: Avem o echipă omogenă care, trebuie să notez, se înţelege foarte bine. Acest factor este de o mare importanţă într-o probă atît de dificilă cum e „Turul Europei". Am convingerea că nu vom înşela aşteptările iubitorilor sportului cu pedale din ţara noastră.

Antrenorul de stat prof. N. Oţeleanu: Băieţii au urmat un program de pregătire, chibzuit alcătuit, au o sănătate perfectă, un moral bun şi încredere în posibilităţile lor. In plus, sîntem înzestraţi cu materiale noi. In atare condiţiuni, într-o normală desfăşurare a cursei (mă gîndesc la unele accidente, destul de frecvente în probele cicliste) rezultatele pe care le vom obţine trebuie să fie cel puţin mulţumitoare, deşi e vorba de o cursă extrem de grea. Fireşte, se pot emite păreri, se pot face calcule, pronosticuri... Insă ultimul cuvînt, şi cel mai greu, îl va avea desfăşurarea turului.

Le-am urat cicliştilor noştri succes deplin în reprezentarea culorilor patriei la această mare competiţie ciclistă.

S. SPIREA

C. DUMITRESCU

G. MOICEANU

N. MAXIM

Lujniki primeşte oaspeţi

Corespondenţă telefonică din Moscova, de la V. NABUTOV, maestru al sportului din U.R.S.S., redactor sportiv la ziarul „Komsomolskaia Pravda".

Moscova. Stadionul Central „V. I. Lenin". 5 august. Această zi va intra în istoria mişcării sportive ca o mare sărbătoare a tineretului sportiv. La Moscova, unde se desfăşoară Spartachiada popoarelor U.R.S.S., şi-au dat întîlnire peste 9.000 de soli ai tuturor republicilor unionale sovietice.

Moscova şi-a îmbrăcat haina de sărbătoare. Spre măreţul stadion de la poalele Colinelor Lenin e greu să răzbaţi. Moscoviţi, delegaţi din toate colţurile Uniunii Sovietice, reporteri, turişti de peste hotare, delegaţii străine se îndreaptă într-un şuvoi fără sfîrşit spre locul de deschidere al Spartachiadei. Poţi auzi în jur expresii de entuziasm şi bucurie în multe limbi ale pămîntului.

Ceasul indică ora 18. In loja guvernamentală a stadionului iau loc conducătorii guvernului sovietic şi ai partidului comunist. După ce se intonează Imnul de Stat al Uniunii Sovietice, deasupra stadionului se înalţă drapelul de stat al Uniunii Sovietice. Spartachiada a început.

După demonstraţii de gimnastică efectuate cu o încîntătoare măiestrie de către elevi, tineri din asociaţia „Rezervele de muncă", studenţi de la Institutul Central de Cultură Fizică din Moscova şi de către gimnaşti de la asociaţiile sportive sindicale încep întrecerile de atletism.

Primul care şi-a spus cuvîntul a fost Vladimir Kuţ. El avea o datorie faţă de constructorii stadionului şi, ca şi în alte rînduri, el şi-a ţinut promisiunea. ...Acum două săptămîni, cînd Vladimir Kuţ promitea constructorilor să doboare recordul unional la 10.000 metri plat, arena sportivă era încă în construcţie. Băncile aşezate în tribunele ce înconjoară terenul de fotbal au o lungime de 40 de kilometri. Nici acestea nu erau terminate. Pista de alergări de-abia se forma. Tocmai datorită ei au venit în ziua aceea la Lujniki cunoscuţii sportivi sovietici Vladimir Kuţ, Galina Golubiciniaia, Leonid Şcerbacov şi alţii. Constructorii pistei i-au rugat pe atleţi să facă cunoştinţă cu ea şi să aprecieze munca încordată de mai multe zile depusă de constructori şi ingineri.

— Aveţi în vedere că pista e după o ploaie neîntreruptă de două zile — i-a avertizat pe sportivi Vasili Petrovici Polikarpov, candidat în ştiinţe tehnice, maestru emerit al sportului, responsabilul pistei. După ce a alergat cîteva ture de pistă, Kuţ a spus: merge, e bunişoară. In inimile constructorilor pistei s-a înfiripat o îndoială. Ce să facem ca ea să fie mai bună? Şi constructorii au depus iarăşi muncă, eforturi şi nu în zadar. Sportivii au spus: e bună. Vladimir Kuţ a promis atunci constructorilor că se va strădui să stabilească un nou record unional pe distanţa de 10.000 metri plat...

Şi duminică, în prima zi a întrecerilor din cadrul Spartachiadei popoarelor U.R.S.S., Kuţ şi-a ţinut cuvîntul. Deja după primul tur de pistă el „şi-a părăsit" adversarii, depăşindu-i cu aproape 40 de metri. Cînd alergătorii au terminat şi cel de al 25-lea tur de pistă, vocea arbitrului a anunţat că vechiul record pe distanţa de 10.000 m. plat fusese întrecut cu 1 secundă şi 4 zecimi. Vladimir Kuţ alergase clasica distanţă în 28'57"8/10. Pe lîngă recordul unional, Vladimir Kuţ a stabilit primul record al Spartachiadei popoarelor U.R.S.S.

Cu toate că în timpul desfăşurării întrecerilor atletice a intervenit şi un oaspete nepoftit — o ploaie torenţială — participanţii la ştafeta de 4x200 m. (Tokariev, Barteniev, Suhariev şi Ardalion Ignatiev) au alergat această distanţă în 1'24" 7/10. Ei au stabilit cu această ocazie un nou record al U.R.S.S., la numai şapte zecimi de secundă de recordul mondial stabilit acum 7 ani de sportivii americani. Şi aceasta pe o pistă grea după o ploaie torenţială. Dacă nu ar fi plouat nu se ştie dacă vechiul record mondial mai era astăzi în picioare. Oricum, aceasta arată perspectivele pe care le are sportul sovietic.

Festivitatea de deschidere a Spartachiadei s-a încheiat cu un meci de fotbal din cadrul campionatului unional: Dinamo Moscova şi Ţ.D.S.A. au terminat la egalitate: 2—2.

Lupta pentru medaliile de aur şi pentru titlurile de campioni ai U.R.S.S. va continua pînă la 16 august.

Intîlnirea tinerilor atleţi romîni şi maghiari

Duminică a luat sfîrşit pe stadionul Popular din Budapesta întîlnirea de atletism dintre echipele de tineret ale R.P. Ungare şi R.P. Romîne. Ca şi în prima zi, tinerii atleţi romîni au avut o comportare bună obţinînd 4 victorii şi stabilind tot atîtea recorduri de juniori ale R.P.R.: înălţime: Boboc (R.P.R.) 1,91; 3000 m.: Veliciu (R.P.R.) 8'40"8/10; triplu salt: Stein (R.P.R.) 14,50 m.; 80 m. garduri: Jung (R.P.R.) 11"7/10.

In clasamentul pe ţări, victoria a revenit echipelor maghiare la băieţi cu 116—85 puncte, iar la fete cu 68,5—44,5 puncte.

La uriaşa demonstraţie a gimnasticii şi sportului german

— Impotriva şicanelor lui Adenauer, spre Leipzig! Desen de BEIER RED din „Neues Deutschland"

LEIPZIG 6 (Agerpres). — In cadrul serbării gimnasticii şi sportului german, duminică s-a desfăşurat la Leipzig în faţa a peste 100.000 de spectatori întîlnirea internaţională de fotbal dintre selecţionata oraşului Leipzig şi echipa Dinamo Oraşul Stalin din R.P.R. In faţa unei echipe puternice alcătuită din jucători ai echipelor Lokomotiv şi Rotation din Leipzig, fruntaşe în clasamentul campionatului R. D. Germane, fotbaliştii romîni au avut o comportare remarcabilă mult aplaudată de spectatori.

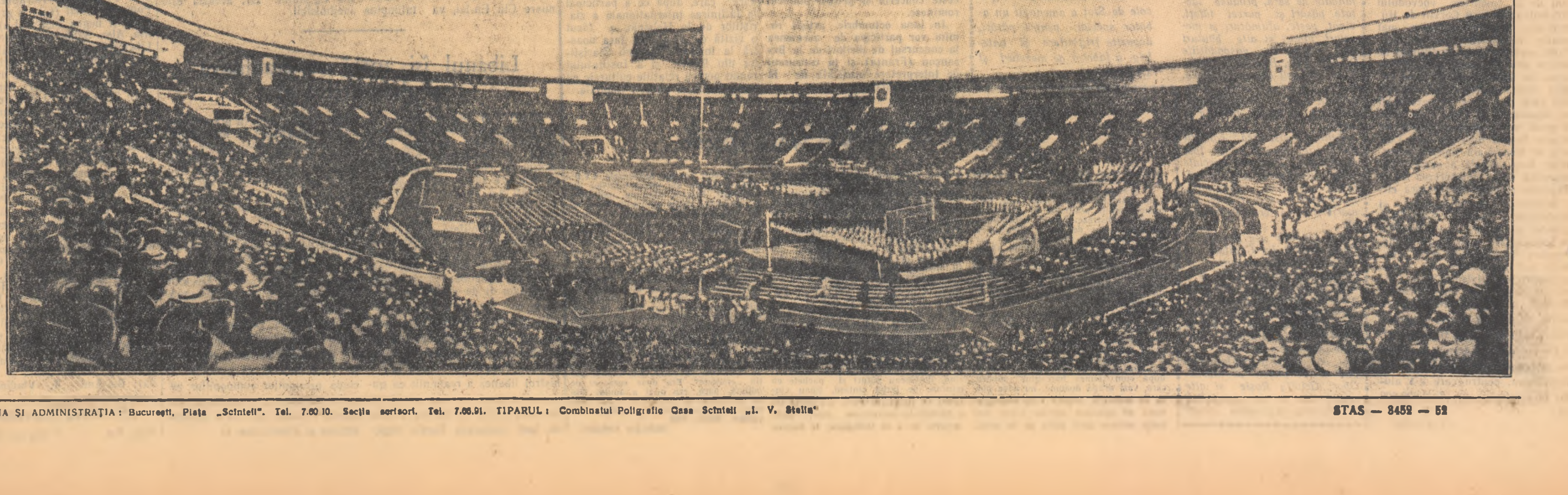
Intîlnirea a fost în general echilibrată şi s-a încheiat cu scorul de 1-1 (1-1) prin punctele înscrise de Mihai (Dinamo) în minutul 26 şi Fettke (Leipzig) care a transformat o lovitură de la 11 m. cu 6 minute înainte de încheierea primei reprize.

Pe scurt

● **Simbătă, la Berlin,** Murchison a alergat 100 m. în 10,1 sec. egalînd recordul mondial stabilit cu o zi înainte de Williams. Duminică, în cadrul finalei probei s-au întrecut cei doi corecordmani mondiali. Victoria a revenit lui Williams cu 10,1 urmat de Murchison cu 10,2.

● RIO DE JANEIRO 5 (prin radio). — Duminică după amiază pe stadionul Maracana din Rio de Janeiro, în faţa a 200.000 spectatori, echipa reprezentativă a Cehoslovaciei a obţinut o strălucită victorie cu 1—0 în compania reprezentativei Braziliei, una din cele mai bune echipe de fotbal din lume.

● *La 4 august a început la Cairo turneul internaţional masculin de baschet dotat cu „Cupa Eliberării". Duminică, în ziua a doua a competiţiei, reprezentativa R.P. Romîne a întîlnit echipa Siriei pe care a întrecut-o cu scorul de 71—55 (44—27).*

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori. Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 3452 — 52